KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 13.11.2007
KOM(2007) 697 endelig

2007/0247 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og tjenester, direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

(forelagt af Kommissionen)

{SEK(2007) 1472}
{SEK(2007) 1473}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

- **Begrundelse og formål**

For at øge investeringerne, innovationen og forbrugerfordelene inden for elektronisk kommunikation må Europa have et sammenhængende regelsæt for den digitale økonomi – et regelsæt, der er fremtidssikret og markedsorienteret, og som udnytter de fordele, som et fuldt fungerende indre marked medfører.

Kommissionen forelægger tre reformforslag, som skal ændre den nuværende rammelovgivning. Nærværende forslag vedrører en ændring af rammedirektivet[1], tilladelsesdirektivet[2] og adgangsdirektivet[3]. Det andet reformforslag[4] indeholder ændringer til to andre direktiver. Endelig går det tredje forslag ud på at oprette en europæisk markedsmyndighed for elektronisk kommunikation[5]. De tre lovgivningsforslag ledsages af en konsekvensanalyse[6] og en meddelelse, hvor de politiske hovedlinjer ridses op og der gøres rede for den offentlige høring[7]. Desuden har Kommissionen vedtaget en ny udgave af sin henstilling om relevante produkt- og tjenestemarkeder, hvor antallet af markeder, hvor forhåndsregulering kan være berettiget, er nedsat fra 18 til 7.

Formålet med det aktuelle lovændringsforslag er at tilpasse regelsættet for elektronisk kommunikation, så det får større gennemslagskraft, så der bliver brug for færre administrative ressourcer for at gennemføre den økonomiske regulering (markedsanalyseproceduren), og så adgangen til radiofrekvenser bliver nemmere og mere effektiv. Det er på linje med Kommissionens program for bedre regulering, hvis formål er at sikre, at lovgivningsmæssige indgreb står i et rimeligt forhold til de politiske mål, og det indgår i Kommissionens overordnede strategi for at styrke og komplettere det indre marked.

De særlige mål for dette forslag er:

1. at opnå en mere effektiv forvaltning af radiofrekvenser for at give operatører lettere adgang til frekvenser og fremme innovation

2. at sikre, at reguleringen, hvor den fortsat er nødvendig, effektiviseres og forenkles, både for operatørerne og for de nationale tilsynsmyndigheder

3. at tage et afgørende skridt i retning af større ensartethed i anvendelsen af EU-reglerne for at få et fuldt fungerende indre marked for elektronisk kommunikation.

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet), EFT L 108 af 24.4.2002.

2 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet), EFT L 108 af 24.4.2002.

3 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet), EFT L 108 af 24.4.2002.

4 KOM(2007) 698.

5 KOM(2007) 699.

6 SEK(2007) 1472.

7 KOM(2007) 696.

- **Generel baggrund**

Som led i den fornyede Lissabon-strategi for vækst og beskæftigelse stillede Kommissionen i juni 2005 et nyt strategiforslag - i2010-initiativet: Et europæisk informationssamfund som middel til vækst og beskæftigelse - hvor der opstilles en strategisk ramme for at fremme en åben og konkurrencebaseret digital økonomi. En af de centrale udfordringer for etableringen af et europæisk samarbejdsområde for information - en af hjørnepillerne i i2010- initiativet - er en reform af rammelovgivningen. i2010-initiativet understreger også, at en mere effektiv frekvensforvaltning vil styrke innovationen inden for informations- og kommunikationsteknologi og være med til at give Europas borgere tjenester til overkommelige priser.

Som foreskrevet i principperne for bedre regulering skal reglerne jævnligt tages op til fornyet overvejelse for at sikre, at de holder trit med udviklingen i teknologien op på markedet.

I juni 2006 forelagde Kommissionen en rapport[8] for Europa-Parlamentet og Rådets om hvordan regelsættet for elektroniske kommunikationsnet og –tjenester fungerede. Ifølge rapporten har regelsættet ført store fordele med sig, men det indre marked for elektronisk kommunikation er stadig ikke fuldt på plads, da mange aspekter fortsat reguleres på nationalt plan.

Denne situation står i kontrast til den teknologiske og markedsmæssige udvikling, der ikke er hæmmet af nationale grænser og derfor kræver en fælles reguleringsstrategi i hele EU. Den nuværende opsplitning hæmmer investeringer og er til ulempe for både forbrugere og operatører. Der er således brug for en grundig reform af regelsættet for at styrke og komplettere det indre marked.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

Formålet med forslaget er at ændre tre direktiver: rammedirektivet, tilladelsesdirektivet og adgangsdirektivet.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

Forslaget om at ændre rammedirektivet på området sikkerhed og integritet har til formål at gøre de eksisterende elektroniske kommunikationsnet og –systemer mere robuste over for uheld og angreb. Det supplerer Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA om angreb på informationssystemer[9], der gør bestemte aktiviteter strafbare. Forslaget om at ændre tilladelsesdirektivet for at indføre en fælles udvælgelsesprocedure skal gøre det lettere at udstede tilladelser til visse fælleseuropæiske satellittjenester, i overensstemmelse med målene for den europæiske rumpolitik[10].

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Høring af interesserede parter**

---

8 KOM(2006) 334 endelig.

9 EUT L 69 af 16.3.2005, s. 67.

10 Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet – Europæisk rumpolitik, (KOM(2007) 212 endelig af 26.4.2007.

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

Kommissionens tjenestegrene iværksatte en høring i to faser i begyndelsen af 2005. I første fase blev der udsendt en opfordring til at indsende bidrag, og der blev (i januar 2006) holdt en offentlig høring med over 440 deltagere, hvortil der kom cirka 160 bidrag fra berørte parter. I indkaldelsen af bidrag blev parterne opfordret til at fremsætte deres synspunkter om generelle forhold vedrørende reguleringen af elektronisk kommunikation. Disse synspunkter blev der taget hensyn til under forberedelsen af Kommissionens meddelelse af 29. juni 2006 om revurderingen af regelsættet[11], og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene samt konsekvensanalysen. Med udsendelsen af disse dokumenter iværksattes den anden fase af den offentlige høring, som løb til oktober 2006. I oktober 2006 blev der holdt en offentligt tilgængelig workshop, hvor de berørte parter kunne tilkendegive deres synspunkter om høringsdokumenterne. Der blev modtaget 224 indlæg fra et bredt udsnit af de berørte parter, både i og uden for EU. Der kom skriftlige kommentarer fra 52 erhvervssammenslutninger, 12 brancheforeninger og fagforeninger og 15 brugersammenslutninger samt fra 18 medlemsstater og de europæiske tilsynsmyndigheders gruppe. Kommissionen fulgte op på indlægget fra de europæiske tilsynsmyndigheders gruppe med en dialog om regulering, der fandt sted mellem november 2006 og februar 2007 og gik ud på at undersøge mulighederne for at reducere de reguleringsmæssige uoverensstemmelser og hindringer for det indre marked og sikre en bedre regulering.

Sammenfatning af svarene og af, hvordan de er taget i betragtning

Forslagene om frekvensforvaltning og strømlining af markedsanalyseproceduren mødte bred opbakning fra medlemsstaterne og erhvervslivet. Et stort antal bidrag fra erhvervslivet efterlyste et virkeligt indre marked for elektronisk kommunikation Der kom en vis bekymring til udtryk over bestemte aspekter i forbindelse med muligheden for, at Kommissionen fører tilsyn med afhjælpende foranstaltninger uden at inddrage de nationale tilsynsmyndigheder, og over ændringer i klageprocedurerne. Hvad angår sikkerhed, viste indlæggene udbredt støtte til de generelle målsætninger, mens holdningerne til de midler, der foreslås for at nå målene, var mere nuancerede. Nye virksomheder såvel som de europæiske tilsynsmyndigheders gruppe efterlyste mulighed for at indføre krav om funktionel adskillelse. Forslaget om tilladelser til tjenester med en fælleseuropæisk dimension mødte bred opbakning. Der er taget hensyn til høringsresultaterne i det foreliggende forslag.

- **Ekspertbistand**

Relevante videnskabelige områder/eksperter

– Undersøgelsen "Preparing the next steps in regulation of electronic communications — a contribution to the review of the electronic communications regulatory framework" (Forberedelse af de næste skridt i reguleringen af elektronisk kommunikation – et bidrag til revurderingen af regelsættet for elektronisk kommunikation), Hogan & Hartson, Analysys, 2006.

Sammendrag af rådgivning, der er modtaget og anvendt

Undersøgelsen bekræftede, at regelsættet og dets mål er fornuftigt opstillet. Den pegede dog på, at der er behov for visse justeringer.

---

[11] Se fodnote 8.

– Undersøgelsen omfattede en bred gennemgang af visse aspekter af reguleringen, der omfattede en rundspørge blandt markedsdeltagerne om hindringer for det indre marked og en vurdering af markedsanalyseproceduren i artikel 7. Den opstillede en række anbefalinger om ændring af regelsættet, blandt andet om, hvordan markedsanalyseproceduren kan strømlines, og hvordan behandlingen af klagesager ved nationale domstole kan forbedres; ingen af anbefalingerne indebar dog nogen gennemgribende ændring af regelsættet. Den foreslog at give Kommissionen mulighed for at nedlægge veto mod afhjælpende foranstaltninger i tilfælde, hvor det er berettiget af hensyn til det indre marked, og endvidere at indføre funktionel adskillelse som en af de afhjælpende foranstaltninger, de nationale tilsynsmyndigheder kan benytte.

Midler til at gøre eksperternes råd offentligt tilgængelige

Undersøgelsen findes på adressen:

http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomm/library/ext_studies/index_en.htm#2006

- **Konsekvensanalyse**

Rapporten om konsekvensanalysen fra juni 2006 indeholder en foreløbig gennemgang af et sæt politiske valgmuligheder, der præsenteres i store træk. Efter den offentlige høring blev analysen uddybet. Den anden konsekvensanalyse offentliggøres sammen med det aktuelle forslag og fokuserer på mere specifikke valgmuligheder for de mest vidtrækkende elementer af forslaget. Denne analyse har især trukket på en ekspertundersøgelse af de politiske valgmuligheder vedrørende en mere effektiv frekvensforvaltning.

De største virkninger får ændringerne for virksomheder (både etablerede og nye virksomheder i sektoren for elektronisk kommunikation såvel som virksomheder, der anvender elektroniske kommunikationstjenester) myndigheder, borgere og det europæiske samfund i almindelighed, eftersom alle bruger elektronisk kommunikation. De centrale aktører, som det foreliggende forslag først og fremmest påvirker, er de nationale tilsynsmyndighed, leverandører af elektroniske kommunikationstjenester og radio-/tv-selskaber. Denne gruppe er ikke homogen, og dens medlemmer har ofte modstridende interesser. Konsekvensanalysen findes på adressen:

http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomm/library/public_consult/index_en.htm#communication_review

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

- **Resumé af forslaget**

Formålet med forslaget er at ajourføre og ændre de eksisterende udgaver af rammedirektivet, tilladelsesdirektivet og adgangsdirektivet.

De vigtigste af ændringer, der foreslås til rammedirektivet, er som følger:

– En reform af frekvensforvaltningen, baseret på Kommissionens politiske strategi for frekvensforvaltning som beskrevet i meddelelsen af september 2005[12]. Den teknologiske udvikling og sammensmeltningen af sektorer har understreget betydningen af radiofrekvenser som en vigtig ressource, men forvaltningen af frekvenser i EU har ikke holdt trit med denne udvikling. Der skal derfor en mere fleksibel forvaltning til, for at Europa kan udnytte det økonomiske potentiale og høste de samfunds- og miljømæssige fordele ved en bedre udnyttelse af frekvensressourcerne.

– Større sammenhæng i reguleringen af det indre marked for elektronisk kommunikation. Dette opnås ved at styrke Kommissionens rolle i forbindelse med de afhjælpende foranstaltninger, som de nationale tilsynsmyndigheder indfører, og ved samtidig at inddrage den nye markedsmyndighed for elektronisk kommunikation nøje i artikel 7-proceduren, så det sikres, at de nationale tilsynsmyndigheders samlede ekspertise udnyttes virkningsfuldt og tages i betragtning i praksis i Kommissionens endelige afgørelse.

– Styrket sikkerhed og integritet til gavn for brugerne af elektronisk kommunikation. Dette er afgørende for at øge virksomhedernes og borgernes tillid til elektronisk kommunikation.

Hvad angår tilladelsesdirektivet, er de vigtigste ændringer følgende:

– Direktivet tilpasses til den nye frekvenspolitik

– Der indføres en effektiv procedure for virksomheder, der har behov for brugsrettigheder for at kunne udbyde europadækkende tjenester og

– Der indføres bestemmelser, der skal sikre en glat overgang til indførelse af handel med frekvenser.

Med hensyn til adgangsdirektivet er den vigtigste ændring indførelsen af funktionel adskillelse som en afhjælpende foranstaltning, der kan pålægges af de nationale tilsynsmyndigheder efter godkendelse fra Kommissionen, der til dette formål skal rådføre sig med markedsmyndigheden.

- **Retsgrundlag**

Artikel 95 i EF-traktaten

- **Subsidiaritetsprincippet**

Forslaget går ud på at ændre eksisterende rammelovgivning på EU-plan og vedrører dermed et område, hvor Fællesskabet allerede har udøvet sin kompetence. Forslaget er derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet som fastlagt i EF-traktatens artikel 5. Desuden følger rammebestemmelserne princippet om decentral regulering i medlemsstaterne, idet de giver de nationale myndigheder ansvaret for at føre tilsyn med de nationale markeder efter et fælles sæt principper og procedurer.

- **Proportionalitetsprincippet**

[12] KOM(2005) 400.

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, fordi det sigter mod et mindstemål af harmonisering og overlader det til medlemsstaterne eller de nationale tilsynsmyndigheder at fastlægge gennemførelsesforanstaltninger. Det gælder f.eks. på følgende områder:

– Forenklingen af artikel 7-proceduren letter den administrative byrde for operatørerne og de nationale tilsynsmyndigheder — i overensstemmelse med Kommissionens strategi for bedre lovgivning — samtidig med, at det skaber en effektiv fællesskabsordning for centrale aspekter, hvor der er brug for en ensartet regulering af hensyn til det indre marked.

– Foranstaltningerne for øget sikkerhed og integritet foreskriver ikke detaljerede forpligtelser på EU-plan, men giver i stedet de nationale tilsynsmyndigheder yderligere håndhævelsesbeføjelser, idet reguleringen af disse spørgsmål i praksis forbliver medlemsstaternes ansvar.

De foreslåede ændringer er ikke mere vidtgående, end hvad der er nødvendigt for at nå målet om en bedre regulering af sektoren Forslaget er derfor i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet som fastlagt i EF-traktatens artikel 5.

- **Reguleringsmiddel/reguleringsform**

Foreslået middel: direktiv.

Andre midler ville ikke være egnede, da forslaget går ud på at ændre tre eksisterende direktiver.

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen konsekvenser for Fællesskabets budget.

5. YDERLIGERE OPLYSNINGER

- **Forenkling og begrænsning af de administrative omkostninger**

En række ændringer har til formål at lette den administrative byrde for de nationale tilsynsmyndigheder og markedsdeltagerne:

– Øget fleksibilitet i frekvensforvaltningen vil lette de administrative procedurer for tilsynsmyndighederne og gøre det lettere for operatører og forbrugere at få adgang til frekvenser. Ifølge den ordning, der foreslås, vil reguleringsmæssige restriktioner (f.eks. tilladelsesvilkår) blive begrænset til et minimum.

– Der indføres mulighed for en vis lempelse af kravet i rammedirektivets artikel 7 om, at de nationale tilsynsmyndigheder skal anmelde udkast til foranstaltninger til Kommissionen. For eksempel kunne der anvendes en 'let' anmeldelsesprocedure for visse foranstaltningsudkast (f.eks. vedrørende stabile markeder eller ved mindre ændringer i tidligere anmeldte foranstaltninger), hvor den nationale tilsynsmyndighed blot underretter Kommissionen om den påtænkte foranstaltning og giver en kortfattet beskrivelse af den. Der kunne også være tale om at fritage visse kategorier af foranstaltninger, der ikke forventes at skabe konkurrenceproblemer, for kravet om anmeldelse til Kommissionen.

Desuden foreslås det at ophæve en række forældede bestemmelser, f.eks. de bestemmelser, der skulle lette overgangen mellem de "gamle" rammebestemmelser fra 1998 og regelsættet fra 2002.

Forslaget indgår i Kommissionens rullende program for ajourføring og forenkling af EU-retten og i dens arbejds- og lovgivningsprogram under referencen 2007/INFSO/001.

Sideløbende hermed vil antallet af markeder, hvor forhåndsregulering kan være berettiget, blive nedsat fra 18 til 7 gennem en ændring af Kommissionen henstilling om relevante produkt- og tjenestemarkeder.

- **Ophævelse af gældende retsforskrifter**

Hvis forslaget vedtages, medfører det, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2887/2000 af 18. december 2000 om ubundtet adgang til abonnentledninger[13] ophæves.

- **Fornyet gennemgang/revision/udløbsklausul**

De direktiver, der skal ændres, indeholder i forvejen en bestemmelse om fornyet gennemgang med jævne mellemrum.

- **Sammenligningstabel**

Medlemsstaterne skal sende Kommissionen teksten til de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktivet og en sammenligningstabel mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

- **Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde**

Den foreslåede retsakt er af relevans for EØS og bør derfor omfatte hele EØS-området.

- **Nærmere redegørelse for forslaget**

Artikel 1 indeholder ændringer til rammedirektivet

Målene for de foreslåede ændringer er følgende:

Ny tilgang til frekvensforvaltning

– I artikel 6 indføres en ændring for at sikre, at medlemsstaterne også hører de berørte parter, når de overvejer at fravige princippet om teknologi- og tjenesteneutralitet.

– I artikel 8, stk. 1, præciseres den eksisterende formulering.

– I artikel 9 gøres teknologineutralitet til et bindende princip (stk. 3), så markedets behov kan tilgodeses på en mere fleksibel måde, og princippet om tjenesteneutralitet indføres (stk. 4), idet det dog kan fraviges i særlige tilfælde, f.eks. for at opfylde almennyttige målsætninger. Handel med frekvenser kan indføres inden for fælles fastlagte frekvensbånd (artikel 9b). Ændringerne omfatter også en overgangsfase (artikel 9a) og giver Kommissionen beføjelse

[13] EFT L 336 af 30.12.2000, s. 4.

til at træffe gennemførelsesforanstaltninger via udvalgsproceduren for at koordinere anvendelsen af de nye principper (artikel 9c) af hensyn til det indre marked.

Konsolidering af det indre marked og bedre sammenhæng i reguleringen

- I artikel 7, stk. 4, udvides Kommissionens beføjelser i forbindelse med afhjælpende foranstaltninger, som de nationale tilsynsmyndigheder påtænker at indføre over for virksomheder med en stærk markedsposition.

- I artikel 7, stk. 5 og 7, styrkes koordineringen af reguleringen på det indre marked. Markedsmyndigheden skal bistå Kommissionen med rådgivning.

- I artikel 7, stk. 5 og 6, artikel 7a og artikel 16, stk. 6 og 7, rationaliseres visse procedureaspekter af markedsanalyseprocessen for at mindske usikkerheden for markedsdeltagerne: Artikel 16, stk. 7, giver Kommissionen mulighed for med bistand fra markedsmyndigheden at overtage gennemførelsen af en markedsanalyse, hvis en national tilsynsmyndighed overskrider fristen væsentligt. Artikel 7, stk. 8, giver Kommissionen mulighed for med bistand fra markedsmyndigheden at indføre særlige forpligtelser i forbindelse med udkast til foranstaltninger, der er ændret og anmeldt på ny.

- I artikel 16, stk. 6, fastsættes tidsfrister for gennemførelsen af markedsanalysen.

- Artikel 10, stk. 4, præciserer Kommissionens beføjelser vedrørende numre til visse tjenester af fælleseuropæisk karakter. Erfaringerne med "116"-nummeret viser, at det er nødvendigt at give Kommissionen en vis mulighed for at regulere taksterne for brug af særlige numre. Markedsmyndigheden kan pålægges særlige ansvarsopgaver i forbindelse med anvendelsen af de foranstaltninger, Kommissionen vedtager.

- Ifølge artikel 15, stk. 4, og artikel 16, stk. 5, kan Kommissionen, hvor der er tale om transnationale markeder, udpege virksomheder med en stærk markedsposition og pålægge særlige forpligtelser under iagttagelse af markedsmyndighedens udtalelse.

- I artikel 19 tydeliggøres Kommissionens beføjelser til at sikre harmonisering og koordinering på fællesskabsplan inden for visse områder. Det betyder, at tekniske reguleringsspørgsmål og spørgsmål, der rejser sig som følge af den teknologiske udvikling, kan behandles rettidigt og på en koordineret måde.

- En ny artikel 21a styrker de nationale tilsynsmyndigheders håndhævelsesbeføjelser.

Forbedring af sikkerhed og netintegritet

- Der indsættes er nyt kapitel og sikkerhed og integritet i net og tjenester. Forpligtelserne på dette område skærpes med det mål at opnå driftsikre net og tjenester og sikker brug af elektronisk kommunikation (artikel 13a, stk. 1.). Markedsmyndigheden vil bidrage harmoniseringen af relevante tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger ved at yde ekspertrådgivning til Kommissionen. Nye bestemmelser udvider integritetskravene til - ud over telefonnet - også at omfatte mobil- og IP-net (artikel 13a, stk. 2). Artikel 13b giver de nationale tilsynsmyndigheder gennemførelsesbeføjelser på dette område.

Tilsynsmyndighedernes uafhængighed, klageadgang

– Artikel 3, stk. 3, styrker de nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed ved at fastsætte regler for afskedigelse af ledelsen, begrænse andre offentlige instansers indflydelse på tilsynsmyndighedernes daglige forvaltning, og sikre, at tilsynsmyndigheden har sit eget særskilte budget og tilstrækkeligt personale.

– I artikel 4, stk. 1, fastsættes minimumskriterier (akut behov for at forhindre, at den klagende part påføres alvorlig og uoprettelig skade) for suspension af en afgørelse, som den nationale tilsynsmyndighed har truffet, i overensstemmelse med EF-Domstolens retspraksis.

– Artikel 4, stk. 3, forpligter medlemsstaterne til at fremsende oplysninger om klagesager til markedsmyndigheden og Kommissionen.

– Artikel 5, stk. 1, sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder underrettes om ændringer i nettene (f.eks. indførelse af NGN-arkitektur), der kan have indflydelse på de tjenester, der leveres på engrosniveau til konkurrenter.

Tekniske tilpasninger af direktivets ordlyd

– I artikel 1, stk. 1, tilføjes terminaludstyr under anvendelsesområdet for direktivet. Dette er i overensstemmelse med de ændringer, der foreslås til forsyningspligtdirektivet for at gøre elektroniske kommunikationstjenester lettere tilgængelige for handicappede.

– I artikel 2 ajourføres (litra d) og e)) eller tydeliggøres (litra b), q), r) og s)) en række definitioner.

– I artikel 8 ajourføres målene for de nationale tilsynsmyndigheder, særlig hvad angår ældre og brugere med særlige sociale behov. Litra a) vedrører slutbrugernes valgfrihed i informationssamfundet.

– I artikel 10, stk. 2, rettes en uoverensstemmelse i den nuværende formulering.

– Artikel 11 ændres med henblik på at fremme delt brug af faciliteter og ejendom samt koordinering af anlægsarbejder. Denne ændring skal ses i sammenhæng med ændringen i artikel 12, stk. 2.

– Artikel 12 giver de nationale tilsynsmyndigheder mulighed for at stille krav om delt brug af kabelkanaler og om adgang til bygninger. Formålet med denne ændring er at fremme netinvesteringer i lyslederkabler, især uden for byområder.

– Artikel 14, stk. 3, udgår, da dette stykke har vist sig overflødigt. Når en stærk markedsposition på ét marked udvides til at omfatte et andet marked, bør problemet takles på det første marked.

– I artikel 20 præciseres det, at tvister mellem indholdsudbydere (f.eks. tv-selskaber) og udbydere af elektroniske kommunikationstjenester er omfattet af artikel 20.

– Ifølge artikel 21 kan den nye markedsmyndighed afgive udtalelser til de nationale tilsynsmyndigheder om, hvilke foranstaltninger der bør træffes, og tilsynsmyndighederne skal tage hensyn til disse udtalelser.

– Bilag I og II til direktivet udgår, da de ikke længere er nødvendige.

Ophævelse af forældede bestemmelser

– Artikel 18, stk. 3, er forældet og ophæves derfor.

– Artikel 27 indeholder bestemmelser om overgangen fra de gamle rammebestemmelser fra 1998 til det nye regelsæt fra 2002. De er nu overflødige og kan ophæves.

Artikel 2 indeholder ændringer til adgangsdirektivet.

Målene for de foreslåede ændringer er følgende:

– Artikel 5, stk. 4, overlapper en række andre bestemmelser og udgår derfor.

– I artikel 7 udgår forældede bestemmelser.

– Artikel 13a giver de nationale tilsynsmyndigheder mulighed for at stille krav om funktionel adskillelse og fastsætter vilkårene herfor, navnlig de ledelsesmæssige aspekter. Krav om funktionel adskillelse skal godkendes på forhånd af Kommissionen.

– Artikel 13b vedrører frivillig funktionel adskillelse.

– Artikel 12, stk. 1, litra f), tydeliggøres bestemmelserne om delt brug af faciliteter, og i litra j) forbydes diskrimination på IP-netsammenkoblingsniveau.

Der er foretaget tekniske tilpasninger i følgende artikler: artikel 5, stk. 2 (der er flyttet til artikel 12, stk. 3), artikel 2, litra a) og artikel 4, stk. 1. Desuden er henvisninger til direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation (artikel 8, stk. 3,) ajourført, og teksten er bragt i overensstemmelse med den nye komitologiafgørelse (artikel 6, stk. 2, artikel 5 og artikel 16).

Artikel 3 indeholder ændringer til tilladelsesdirektivet

Målene for de foreslåede ændringer er følgende:

Reform af frekvensforvaltningen

– Artikel 5 gør det lettere at få adgang til frekvenser. Bestemmelserne om tildeling af frekvenser til radio- og tv-selskaber tydeliggøres, uden at det berører substansen i de eksisterende bestemmelser. Der fastlægges en procedure, der skal sikre en glat overgang (over 5 år) til fuld handel med frekvenser (artikel 5, stk. 2). Medlemsstaterne kan tage skridt til at hindre hamstring af frekvenser (artikel 5, stk. 6).

– I artikel 5, stk. 2, artikel 6 og artikel 7, stk. 3, indføres bestemmelser, der skal sikre en mere fleksibel brug af frekvensressourcerne, herunder bestemmelser om teknologineutralitet (frihed til at bruge en hvilken som helst teknologi i et frekvensbånd), tjenesteneutralitet (frihed til at bruge frekvenserne til at tilbyde en hvilken som helst tjeneste) og handel med frekvenser.

Frekvenser og numre til fælleseuropæiske tjenester

– Ifølge artikel 6a og 6b kan Kommissionen for at lette adgangen til frekvenser for udbydere, der har behov for brugsrettigheder i alle medlemsstater (f.eks. udbydere af satellittjenester),

med bistand fra Kommunikationsudvalget koordinere eller harmonisere vilkårene for individuelle rettigheder (bilag II), udvælgelsesprocedurerne og udvælgelsen af udbyder(e). Markedsmyndigheden bistår Kommissionen ved at afgive udtalelser. Disse artikler erstatter artikel 8, der har vist sig at være virkningsløs.

Tilsynsmyndighedernes håndhævelsesbeføjelser

– Artikel 10 styrker tilsynsmyndighedernes håndhævelsesbeføjelser for at forbedre anvendelsen af regelsættet i praksis.

Lettere adgang til elektroniske kommunikationstjenester for handicappede

– I bilag I, del A, giver punkt 8 tilsynsmyndighederne mulighed for at knytte vilkår til generelle tilladelser for at sikre, at handicappede kan benytte sig af elektronisk kommunikation.

Bedre kommunikation til offentligheden i nødsituationer

– Punkt 11a i bilag I, del A, giver de nationale tilsynsmyndigheder mulighed for at knytte vilkår, der vedrører meddelelser fra myndighederne til offentligheden i tilfælde af overhængende farer, til generelle tilladelser.

Andre spørgsmål

– Punkt 19 i bilag I, del A, giver de nationale tilsynsmyndigheder mulighed for at knytte vilkår, der vedrører ophavsret og intellektuel ejendomsret, til generelle tilladelser.

Tekniske tilpasninger af direktivets ordlyd

– Der er foretaget tekniske tilpasninger i artikel 7, stk. 1, artikel 14 og 14a samt i bilaget. Henvisninger til det gamle direktiv om databeskyttelse, 97/66/EF, er erstattet af henvisninger til det nye (direktiv 2002/58/EF[14]).

Ved artikel 4 ophæves forordning (EF) nr. 2887/2000 om ubundtet adgang til abonnentledninger.

Denne forordning har vist sig som et virkningsfuldt redskab i den indledende fase af åbningen af markedet. I henhold til 2002-reglerne har de nationale tilsynsmyndigheder pligt til at analysere markedet for engrossalg af ubundtet adgang, før de indfører regulerende foranstaltninger. Denne forordning er imidlertid blevet overflødig og kan ophæves.

Artikel 5, 6 og 7

Artikel 5, 6 og 7 er standardartikler om procedurer (gennemførelse, ikrafttræden mv.).

Bilag I og II indeholder ændringer til bilaget til tilladelsesdirektivet.

---

[14] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor, EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

2007/0247 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og tjenester, direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og –tjenester

(EØS–relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[15],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[16],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[17],

efter proceduren i traktatens artikel 251[18], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det nuværende regelsæt for elektronisk kommunikation udgøres af fem direktiver: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet)[19], Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet)[20], Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet)[21], Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og tjenester[22] (forsyningspligtdirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske

---

15 EUT C […] af […], s. […].
16 EUT C […] af […], s. […].
17 EUT C […] af […], s. […].
18 EUT C […] af […], s. […].
19 EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.
20 EFT L 108 af 24.4.2002, s. 7.
21 EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21.
22 EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51.

kommunikationssektor[23] (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation); Kommissionen skal jævnligt vurdere, hvordan disse direktiver fungerer, bl.a. for at afgøre, om den teknologiske og markedsmæssige udvikling giver grund til ændringer.

(2) I den forbindelse fremlagde Kommissionen sine første konklusioner i en meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 29. juni 2006 om revurderingen af EU's regelsæt for elektroniske kommunikationsnet og tjenester. På grundlag af disse første konklusioner er der gennemført en offentlig høring, hvoraf det er fremgået, at det vigtigste problem at tage op er den omstændighed, at der stadig ikke er skabt et indre marked for elektronisk kommunikation. Det konstateres navnlig, at uensartet lovgivning og uoverensstemmelser mellem de nationale tilsynsmyndigheders aktiviteter sætter ikke blot sektorens konkurrenceevne på spil, men også de væsentlige fordele, som konkurrence på tværs af grænserne medfører for forbrugerne.

(3) EU's regelsæt for elektroniske kommunikationsnet og –tjenester bør derfor revideres, så vi kan få et fuldt fungerende indre marked for elektronisk kommunikation på plads ved at styrke fællesskabsordningen for regulering af operatører med en stærk markedsposition på de centrale markeder. Reformen af regelsættet suppleres ved, at der ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning […/…./EF][24] af [dato] oprettes en europæisk markedsmyndighed for elektronisk kommunikation (i det følgende benævnt "markedsmyndigheden"). Reformen omfatter også opstilling af en effektiv strategi for frekvensforvaltning, der skal skabe et europæisk samarbejdsområde for information, samt skærpelse af bestemmelserne for brugere med handikap for at opnå et informationssamfund, der er åbent for alle.

(4) For at gøre det muligt for de nationale tilsynsmyndigheder at opfylde de mål, der er opstillet i rammedirektivet og særdirektiverne, særlig om gennemgående interoperabilitet, bør anvendelsesområdet for rammedirektivet udvides til at omfatte radio- og teleterminaludstyr som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse[25], såvel som forbrugerudstyr til digital-tv.

(5) Visse definitioner bør tydeliggøres eller ændres, så de afspejler den markedsmæssige og teknologiske udvikling, og så tvetydigheder, der er konstateret ved gennemførelsen af regelsættet, fjernes.

(6) De nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed bør styrkes, så de kan anvende regelsættet med større gennemslagskraft, og så deres autoritet og forudsigeligheden i deres afgørelser øges. Til dette formål bør det udtrykkeligt fastsættes i national ret, at den nationale tilsynsmyndighed i udførelsen af sine opgaver er beskyttet mod indblanding udefra og politisk pres, der kan forhindre en uafhængig vurdering af de sager, den skal behandle. En sådan påvirkning udefra gør en instans, der medvirker i den nationale lovgivningsproces, uegnet til at fungere som tilsynsmyndighed under regelsættet. Derfor bør der på forhånd opstilles regler for, på hvilket grundlag ledelsen

---

23 EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.
24 EUT C […] af […], s. […].
25 EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10.

for en national tilsynsmyndighed kan afskediges, så enhver rimelig tvivl om tilsynsmyndighedens uafhængighed og upåvirkelighed over for eksterne faktorer fjernes. Det er vigtigt, at de nationale tilsynsmyndigheder har deres eget budget, der bl.a. sætter dem i stand til at ansætte tilstrækkeligt, kvalificeret personale. Af hensyn til åbenhed i forvaltningen bør budgettet hvert år offentliggøres.

(7) Der har været store forskelle i den måde, hvorpå klageinstanserne har benyttet foreløbige forholdsregler til at suspendere de nationale tilsynsmyndigheders afgørelser. For at skabe større ensartethed bør der indføres en fælles fremgangsmåde i overensstemmelse med Fællesskabets retspraksis. I betragtning af den betydning klagesager har for hvordan regelsættet som helhed fungerer, bør der indføres en ordning for indsamling af oplysninger om klagesager og beslutninger om suspension af de nationale tilsynsmyndigheders afgørelser i alle medlemsstater samt for rapportering af disse oplysninger til Kommissionen.

(8) For at de nationale tilsynsmyndigheder kan udføre deres opgaver effektivt, bør de oplysninger, som de skal indsamle, omfatte regnskabsoplysninger om de detailmarkeder, der er knyttet til engrosmarkeder, hvor en operatør har en stærk markedsposition, og som derfor reguleres af den nationale tilsynsmyndighed; endvidere bør oplysningerne omfatte data, der sætter den nationale tilsynsmyndighed i stand til at vurdere de mulige følger af planlagte opgraderinger eller ændringer i nettopologien for udviklingen i konkurrencen eller for engrosprodukter, der stilles til rådighed for andre parter.

(9) Den nationale høring, der skal iværksættes i henhold til rammedirektivets artikel 6, bør gennemføres før den fællesskabshøring, der er omhandlet i samme direktivs artikel 7, således at interesseparternes synspunkter kan afspejles i fællesskabshøringen. Derved undgår man også at skulle gennemføre endnu en fællesskabshøring i tilfælde, hvor den nationale høring fører til ændring af den planlagte foranstaltning.

(10) De nationale tilsynsmyndigheders skønsbeføjelser må forliges med udviklingen af en ensartet reguleringspraksis og en konsekvent anvendelse af regelsættet, for at tilsynsmyndighederne kan medvirke effektivt til at udvikle og komplettere det indre marked. Tilsynsmyndighederne bør derfor støtte Kommissionens og markedsmyndighedens aktiviteter vedrørende det indre marked, og markedsmyndigheden bør være det eneste forum for samarbejde mellem de nationale tilsynsmyndigheder i udførelsen af deres opgaver i henhold til regelsættet.

(11) Den fællesskabsordning, der gør det muligt for Kommissionen at kræve, at en national tilsynsmyndighed trækker planlagte foranstaltninger vedrørende markedsafgrænsning og udpegning af operatører med en stærk markedsposition tilbage, har bidraget væsentligt til en ensartet fremgangsmåde for udpegning af forhold, hvor der kan anvendes forhåndsregulering, og af de operatører, der skal være omfattet af en sådan regulering. Der er imidlertid ikke nogen tilsvarende ordning for de afhjælpende foranstaltninger. Kommissionens overvågning af markedet og særlig erfaringerne med proceduren i rammedirektivets artikel 7 har vist, at manglende ensartethed i de nationale tilsynsmyndigheders anvendelse af afhjælpende foranstaltninger under lignende markedsforhold underminerer det indre marked for elektronisk kommunikation, skaber ulige konkurrencevilkår for operatører i forskellige medlemsstater og forhindrer, at forbrugerne kan nyde godt af konkurrence og udbud af tjenesteydelser på tværs af grænserne. Kommissionen bør derfor have beføjelse til at

kræve, at en tilsynsmyndighed trækker et udkast til afhjælpende foranstaltninger tilbage. For at sikre, at regelsættet anvendes ensartet i hele Fællesskabet, bør Kommissionen rådføre sig med markedsmyndigheden, før den træffer sin afgørelse.

(12) Det er vigtigt, at regelsættet gennemføres rettidigt. Når Kommissionen har truffet afgørelse om, at en national tilsynsmyndighed skal trække en planlagt foranstaltning tilbage, bør tilsynsmyndigheden forelægge en revideret foranstaltning for Kommissionen. Der bør fastsættes en frist for meddelelse af den reviderede foranstaltning til Kommissionen i henhold til rammedirektivets artikel 7, så markedsdeltagerne kan vide, hvor længe markedsanalysen varer, og så retssikkerheden øges.

(13) For at undgå et retligt tomrum i en sektor, der er kendetegnet af en rivende udvikling, bør Kommissionen ligeledes, hvis vedtagelse af et revideret udkast til foranstaltninger stadig ville skabe hindringer for det indre marked eller være uforenelige med fællesskabsretten, efter at have hørt markedsmyndigheden kunne kræve, at den pågældende nationale tilsynsmyndighed indfører en bestemt afhjælpende foranstaltning inden for en fastsat frist.

(14) I betragtning af de korte tidsfrister, der gælder ifølge ordningen for fællesskabshøring, bør Kommissionen have beføjelse til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger til forenkling af procedurerne for udveksling af oplysninger mellem Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder, f.eks. hvor der er tale om stabile markeder eller mindre ændringer i tidligere anmeldte foranstaltninger, eller for at tillade en undtagelse fra kravet om anmeldelse for at strømline procedurerne i visse tilfælde.

(15) I overensstemmelse med målene for Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og FN's konvention om handicappedes rettigheder bør regelsættet sikre, at alle brugere, herunder handicappede slutbrugere, ældre og brugere med særlige sociale behov, har nem adgang til tjenester af høj kvalitet og til en overkommelig pris. Ifølge erklæring nr. 22, der er knyttet som bilag til slutakten til Amsterdam-traktaten, skal Fællesskabets institutioner i forbindelse med udarbejdelsen af foranstaltninger i henhold til artikel 95 i traktaten tage hensyn til handicappedes behov.

(16) Radiofrekvenser bør betragtes som en knap offentlig ressource, der både har stor offentlig værdi og stor markedsværdi. Det er i offentlighedens interesse, at frekvensressourcerne forvaltes så effektivt og virkningsfuldt som muligt set ud fra et økonomisk, socialt og miljømæssigt perspektiv, og at hindringer for en effektiv udnyttelse gradvist fjernes.

(17) Radiofrekvenser bør forvaltes således, at skadelig interferens undgås. Det grundlæggende begreb skadelig interferens bør derfor defineres tydeligt, så regulerende indgreb begrænses til, hvad der er nødvendigt for at forhindre en sådan interferens.

(18) Den nuværende frekvensforvaltning og måden af fordele frekvenser på er generelt baseret på administrative beslutninger, der ikke er tilstrækkeligt fleksible til at tage højde for den teknologiske og økonomiske udvikling, særlig den hurtige udvikling inden for trådløs teknologi og den stigende efterspørgsel efter båndbredde. De urimelige forskelle mellem de nationale politikker medfører øgede omkostninger og

tabte markedsmuligheder for frekvensbrugerne og forsinker innovationen, til skade for det indre marked, forbrugerne og økonomien som helhed. Desuden kan vilkårene for adgang til og brug af radiofrekvenser variere, alt efter hvilken type operatør der er tale om, til trods for at de elektroniske ydelser, der leveres af disse operatører i stigende grad overlapper hinanden; dette medfører spændinger mellem rettighedshaverne, skævheder i priserne på adgang til frekvenser og en mulig forvridning af det indre marked.

(19) Landegrænserne får stadig mindre betydning for, hvordan frekvensressourcerne udnyttes bedst. En opsplittet forvaltning af adgang til frekvensrettigheder virker begrænsende for investeringer og innovation og forhindrer operatører og udstyrsfabrikanter i at høste stordriftsfordele; derved hæmmes udviklingen af et indre marked for elektroniske kommunikationsnet og –tjenester, der anvender radiofrekvenser.

(20) Fleksibilitet i frekvensforvaltningen og adgangen til frekvenser bør øges gennem teknologi- og tjenesteneutrale tilladelser, der lader frekvensbrugerne vælge de bedste teknologier og tjenester til udnyttelse af et frekvensbånd (i det følgende omtales dette som 'principperne om teknologi- og tjenesteneutralitet'). Administrative beslutninger om brug af bestemte teknologier og tjenester bør være undtagelsen; sådanne beslutninger bør være klart begrundede og bør jævnligt tages op til fornyet overvejelse.

(21) Undtagelser fra princippet om teknologineutralitet bør begrænses og bør være begrundet ud fra hensynet til at undgå skadelig interferens, f.eks. ved at stille krav om udstrålingsmasker og effektniveau, eller til at beskytte folkesundheden ved at begrænse befolkningens udsættelse for elektromagnetisk stråling, eller til at sikre en passende fælles brug af frekvenser, særlig hvor brugen kun er betinget af generelle tilladelser, eller hvor det er strengt nødvendigt for at respektere en undtagelse fra princippet om tjenesteneutralitet.

(22) Frekvensbrugerne bør også kunne vælge frit, hvilke tjenester de vil tilbyde via frekvenserne, idet der dog skal tages hensyn til overgangsforanstaltninger i forbindelse med tidligere erhvervede rettigheder. Det bør være muligt at fravige princippet om tjenesteneutralitet, hvor der skal tilbydes en bestemt tjeneste for at opfylde klart afgrænsede almennyttige målsætninger, herunder sikkerhed for menneskeliv, fremme af social, regional eller territorial samhørighed, eller effektiv udnyttelse af frekvensressourcerne, hvis en sådan fravigelse er nødvendig og står i et rimeligt forhold til målene. Disse mål bør omfatte fremme af kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme således som fastlagt i national lovgivning i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen. Medmindre det er nødvendigt for at beskytte menneskeliv, bør undtagelser ikke give en bestemt tjeneste eksklusiv brugsret, men i stedet give den pågældende tjeneste forrang, så andre tjenester eller teknologier så vidt muligt også kan anvende samme frekvensbånd. For at indehaveren af tilladelsen frit kan vælge den mest effektive måde til at formidle indholdet af tjenester, der leveres via radiofrekvenser, bør indholdet ikke reguleres i tilladelsen til brug af radiofrekvenser.

(23) Det henhører under medlemsstaternes kompetence at fastlægge omfanget og arten af enhver undtagelse vedrørende fremme af kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme i overensstemmelse med national lovgivning.

(24) Da tildeling af frekvenser til bestemte teknologier eller tjenester udgør en fravigelse af principperne om teknologi- og tjenesteneutralitet og begrænser friheden til at vælge, hvilken tjeneste der udbydes, og hvilken teknologi der anvendes, bør planer om en sådan tildeling være omgivet af åbenhed og forelægges for offentligheden til høring.

(25) Af fleksibilitets- og effektivitetshensyn bør de nationale tilsynsmyndigheder inden for de bånd, der udpeges på et harmoniseret grundlag, også tillade frekvensbrugerne frit at overdrage eller udleje deres brugsrettigheder til tredjemand; det muliggør en markedsbaseret værdiansættelse af frekvenser. De nationale tilsynsmyndigheder bør, i betragtning af deres beføjelser til at sikre en effektiv udnyttelse af frekvensressourcerne, tage skridt til at sikre, at handel med frekvenser ikke medfører konkurrenceforvridning og uudnyttede frekvenser.

(26) I betragtning af de følger, undtagelser har for udviklingen af det indre marked for elektronisk kommunikation, bør Kommissionen have mulighed for at opstille harmoniserede regler for, hvordan og i hvilket omfang principperne om teknologi- og tjenesteneutralitet kan fraviges ud over de tilfælde, hvor målet er at fremme kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme; i den forbindelse bør Kommissionen tage hensyn de harmoniserede tekniske vilkår for adgang til og effektiv udnyttelse af radiofrekvenserne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 676/2002/EF af 7. marts 2002 om et frekvenspolitisk regelsæt i Det Europæiske Fællesskab (frekvenspolitikbeslutningen)[26].

(27) Af hensyn til det indre marked kan det også være nødvendigt på fællesskabsplan at harmonisere udpegningen af omsættelige frekvensbånd, betingelserne for omsættelighed og overgang til omsættelige rettigheder inden for bestemte frekvensbånd, et minimumssæt af omsættelige rettigheder, krav for at sikre, at de oplysninger, der er nødvendige i forbindelse med handel med frekvenser foreligger på centralt plan, og at oplysningerne er tilgængelige og pålidelige, samt krav for at værne om konkurrencen og forhindre hamstring af frekvenser. Kommissionen bør derfor tillægges beføjelser til at vedtage foranstaltninger til gennemførelse af en sådan harmonisering. Disse gennemførelsesforanstaltninger bør tage behørigt hensyn til, om de individuelle rettigheder er tildelt på et forretningsmæssigt grundlag eller ej.

(28) Indførelsen af teknologi- og tjenesteneutralitet samt handel i forbindelse med eksisterende brugsrettigheder til frekvenser kan gøre det nødvendigt at anvende overgangsbestemmelser, herunder foranstaltninger for at sikre loyal konkurrence, da den nye ordning kan medføre, at visse frekvensbrugere får ret til at konkurrere med frekvensbrugere, der har erhvervet deres rettigheder under tungere vilkår. Hvor der for at opfylde almennyttige målsætninger er tildelt rettigheder under fravigelse af de generelle regler eller ud fra andre kriterier end objektive, transparente, forholdsmæssigt afpassede og ikke-diskriminerende kriterier, bør situationen for indehaverne af sådanne rettigheder omvendt ikke forbedres på deres nye konkurrenters bekostning, ud over hvad der er nødvendigt for at nå de pågældende almennyttige målsætninger. Frekvenser, der er ikke længere er nødvendige for opfyldelsen af almennyttige målsætninger, bør inddrages og tildeles på ny i overensstemmelse med tilladelsesdirektivet.

---

[26] EFT L 108 af 24.4.2002, s. 1.

(29) For at styrke det indre marked og støtte udviklingen af grænseoverskridende tjenester, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at give markedsmyndigheden særlige ansvarsopgaver vedrørende nummerering. For at gøre det muligt for medlemsstaternes borgere, herunder rejsende og handicappede, at få forbindelse til bestemte tjenester ved hjælp af samme, letgenkendelige numre og til ensartede priser i alle medlemsstater, bør Kommissionens beføjelser til at vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger desuden, om nødvendigt, omfatte de gældende takstprincipper eller –ordninger.

(30) Tilladelser til virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, som giver virksomhederne adgang til offentlig eller privat ejendom, er en væsentlig faktor i etableringen af elektroniske net og nye netelementer. Unødvendig kompleksitet og forsinkelse i procedurerne for tildeling af rettigheder til at installere faciliteter kan derfor udgøre en betydelig hindring for udviklingen af konkurrence. Derfor bør tildelingen af rettigheder til at installere faciliteter til godkendte virksomheder forenkles. De nationale tilsynsmyndigheder bør være i stand til at koordinere erhvervelsen af rettigheder til at installere faciliteter og stille relevante oplysninger til rådighed på deres websteder.

(31) Det er nødvendigt at styrke medlemsstaternes beføjelser over for indehavere af rettigheder til at installere faciliteter for at sikre, at nye net etableres eller udbygges på en miljømæssigt forsvarlig måde og uafhængigt af enhver forpligtelse for en operatør med en stærk markedsposition til at give adgang til sit elektroniske kommunikationsnet. De nationale tilsynsmyndigheder bør, sag for sag, kunne stille krav om delt brug af kabelkanaler, master og antenner, adgang til bygninger samt en bedre koordinering af anlægsarbejder. En bedre fælles udnyttelse af faciliteter kan styrke konkurrencen væsentligt og nedsætte de samlede økonomiske og miljømæssige omkostninger ved etablering af elektronisk kommunikationsinfrastruktur.

(32) Pålidelig og sikker formidling af oplysninger via elektroniske kommunikationsnet spiller en stadig mere central rolle i økonomien og samfundet som helhed. Systemernes kompleksitet, tekniske uheld og menneskelige fejl, ulykker og angreb kan alle have følger for den fysiske infrastruktur, der bruges til at formidle vigtige tjenester til borgerne i EU, herunder e-forvaltningstjenester. De nationale tilsynsmyndigheder bør derfor sikre, at de offentlige kommunikationsnets integritet og sikkerhed opretholdes. Markedsmyndigheden bør medvirke til at øge sikkerhedsniveauet inden for elektronisk kommunikation ved blandt andet at yde ekspertise og rådgivning samt fremme udveksling af bedste praksis. Både markedsmyndigheden og de nationale tilsynsmyndigheder bør have de nødvendige midler til at varetage deres opgaver, herunder beføjelser til at indhente tilstrækkelige oplysninger til, at de kan vurdere sikkerhedsniveauet i net og tjenester, såvel som omfattende og pålidelige oplysninger om faktiske sikkerhedshændelser, der har haft væsentlige følger for driften af net eller tjenester. En vellykket anvendelse af tilstrækkelige sikkerhedsforholdsregler er ikke en engangsforanstaltning, men en løbende proces af gennemførelse, revision og ajourføring; derfor bør udbyderne af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester forpligtes til at træffe forholdsregler for at beskytte deres nets og tjenesters integritet og sikkerhed i overensstemmelse med de vurderede risici, idet de anvender de mest avancerede tekniske midler.

(33) Hvor der er behov for at fastlægge et fælles sæt sikkerhedskrav, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger med

henblik på at opnå et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester på det indre marked. Markedsmyndigheden bør bidrage til at harmonisere relevante tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger ved at yde ekspertrådgivning. De nationale tilsynsmyndigheder bør have beføjelse til at udstede bindende instrukser vedrørende de tekniske gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages i henhold til rammedirektivet. For at kunne varetage deres opgaver bør de have beføjelse til at efterforske tilfælde af manglende overholdelse og pålægge sanktioner i sådanne tilfælde.

(34) Erfaringen med gennemførelsen af regelsættet tyder på, at det marked, hvortil en stærk markedsposition overføres, ikke er kilden til problemet, men derimod dets offer. Hvis en virksomhed har en stærk markedsposition på et marked, bør de nationale tilsynsmyndigheder derfor gribe ind ved kilden og ikke på tilstødende markeder, hvor virkningerne slår igennem.

(35) I tilfælde af markeder, der er udpeget som transnationale, bør markedsanalyseproceduren forenkles og gøre mere effektiv ved, at Kommissionen får mulighed for, under hensyntagen til markedsmyndighedens udtalelse, at udpege en eller flere virksomheder med en stærk markedsposition og pålægge en eller flere særlige forpligtelser, således at reguleringsspørgsmål af tværnational art kan behandles direkte på fællesskabsplan.

(36) For at give markedsdeltagerne vished om retsgrundlaget er det nødvendigt at sætte en frist for markedsanalyserne. Det er vigtigt, at der gennemføres en markedsanalyse med jævne mellemrum og inden for en rimelig tidsramme. Tidsrammen bør afhænge af, om markedet tidligere har været genstand for en markedsanalyse og er blevet anmeldt i overensstemmelse med reglerne. Hvis en national tilsynsmyndighed ikke analyserer et marked inden for den fastsatte frist, kan det påvirke det indre marked negativt, og almindelige overtrædelsesprocedurer vil muligvis ikke medføre den ønskede virkning i rette tid. Kommissionen bør derfor kunne bede markedsmyndigheden bistå den pågældende nationale tilsynsmyndighed i dens opgaver og navnlig forelægge en udtalelse, der omfatter et udkast til foranstaltninger, en analyse af det pågældende marked og passende forpligtelser, som Kommissionen så kan pålægge.

(37) På grund af den høje grad af teknologisk innovation og stærkt dynamiske markeder i sektoren for elektronisk kommunikation er det nødvendigt, at der hurtigt kan vedtages lovgivning på en koordineret og harmoniseret måde på fællesskabsplan, da erfaringen viser, at afvigelser mellem de nationale tilsynsmyndigheder i gennemførelsen af regelsættet kan skabe hindringer for udviklingen af det indre marked. Derfor bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger på områder som regulering af nye tjenester, nummer-, navne- og adresseanliggender, forbrugerspørgsmål, herunder elektroniske kommunikationstjenesters og udstyrs tilgængelighed for handicappede, og lovpligtig regnskabsaflæggelse.

(38) En vigtig opgave for markedsmyndigheden er at afgive udtalelse i forbindelse med tvister mellem parter i forskellige medlemsstater. De nationale tilsynsmyndigheder bør derfor tage hensyn til markedsmyndighedens udtalelse i sådanne sager.

(39) Erfaringerne med gennemførelsen af regelsættet tyder på, at de gældende bestemmelser om, der giver de nationale tilsynsmyndigheder beføjelse til at pålægge

bøder, ikke har skabt et tilstrækkeligt incitament til at overholde reglerne. Tilstrækkelige håndhævelsesbeføjelser kan medvirke til en rettidig gennemførelse af regelsættet og dermed øge retssikkerheden, der er en vigtig drivkraft bag investering. Hele regelsættet er præget af mangel på effektive beføjelser i tilfælde af overtrædelse af reglerne. Ved indførelsen af en ny bestemmelse i rammedirektivet om sanktioner over for brud på forpligtelser i henhold til rammedirektivet og særdirektiverne bør det derfor sikres, at der anvendes ensartede og sammenhængende principper for håndhævelse og sanktioner i hele regelsættet.

(40) Det gældende regelsæt omfatter en række bestemmelser, der skulle lette overgangen fra de gamle rammebestemmelser fra 1998 til det nye regelsæt fra 2002. Denne overgang er nu gennemført i alle medlemsstater, så de nævnte bestemmelser er overflødige og bør derfor ophæves.

(41) Bilag I til rammedirektivet indeholdt en liste over de markeder, der skulle være omfattet af henstillingen om produkt- og tjenestemarkeder, hvor det kan være berettiget at indføre forhåndsregulering. Dette bilag bør udgå, da dets formål som grundlag for udarbejdelse af den første udgave af henstillingen[27], er opfyldt.

(42) Bilag II til rammedirektivet indeholdt en liste over de kriterier, der skulle anvendes af de nationale tilsynsmyndigheder ved vurdering af kollektivt dominerende stilling i overensstemmelse med direktivets artikel 14, stk. 2, andet afsnit. Da listen i bilag II hverken er nødvendig eller udtømmende, kan den være vildledende for nationale tilsynsmyndigheder, der gennemfører en markedsanalyse. Desuden afhænger begrebet kollektivt dominerende stilling også af EF-Domstolens retspraksis. Bilag II er derfor overflødigt og kan ophæves.

(43) Formålet med krav om funktionel adskillelse, hvorved en vertikalt integreret operatør forpligtes til at oprette driftsmæssigt adskilte forretningsenheder, er at sikre, at der leveres fuldt ligeværdige accesprodukter til alle operatører i detailleddet, herunder den vertikalt integrerede operatørs egne afdelinger. Funktionel adskillelse kan styrke konkurrencen på en række relevante markeder ved at reducere incitamentet til forskelsbehandling væsentligt og ved at gøre det lettere at kontrollere og håndhæve overholdelsen af krav om ikke-diskrimination. I særlige tilfælde kan et krav om funktionel adskillelse være berettiget, hvor det vedvarende ikke er lykkedes at sikre reel ikke-diskrimination på flere af de berørte markeder, og hvor der er ringe eller ingen udsigt til konkurrence på infrastrukturen inden for en rimelig tidsfrist, efter at der er indført en eller flere afhjælpende foranstaltninger, der tidligere ansås for hensigtsmæssige. Hvis der indføres et sådant krav, er det dog yderst vigtigt at sikre, at incitamenterne for den pågældende virksomhed til at investere i sit net bevares, og at der ikke opstår mulige negative virkninger for forbrugerne. Der skal således først gennemføres en koordineret analyse af de forskellige relevante markeder i tilknytning til accesnettet i overensstemmelse med den markedsanalyseprocedure, der er fastlagt i artikel 16 i rammedirektivet. Under gennemførelsen af markedsanalysen og den nærmere udformning af kravet om funktionel adskillelse bør de nationale tilsynsmyndigheder være særlig opmærksomme på de produkter, der skal leveres af de

---

[27] Henstilling fra Kommissionen af 11. februar 2003 om relevante produkt- og tjenestemarkeder inden for den elektroniske kommunikationssektor, som er underlagt forhåndsregulering i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og –tjenester (meddelt under nummer K(2003) 497).

særskilte forretningsenheder, og tage hensyn til nettets dækning og teknologiske stade, der kan have betydning for muligheden for substitution mellem fastnettjenester og trådløse tjenester. For at undgå forvridning af konkurrencen på det indre marked bør planer om funktionel adskillelse godkendes på forhånd af Kommissionen.

(44) Gennemførelsen af funktionel adskillelse bør ikke hindre, at der kan eksistere passende koordineringsmekanismer, der sikrer, at moderselskabets økonomiske og ledelsesmæssige tilsynsrettigheder tilgodeses.

(45) Hvis en vertikalt integreret virksomhed vælger at afhænde sit accesnet eller en væsentlig del af det til en særskilt juridisk enhed med en anden ejer, eller oprette en særskilt forretningsenhed til at stå for accesprodukter, bør den nationale tilsynsmyndighed vurdere konsekvenserne af den planlagte transaktion for alle eksisterende forpligtelser, der er pålagt den vertikalt integrerede operatør, for at sikre, at eventuelle nye ordninger er i overensstemmelse med direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) og direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet). Den pågældende tilsynsmyndighed bør gennemføre en ny analyse af de markeder, hvor den udskilte forretningsenhed driver virksomhed, og indføre, opretholde, ændre eller ophæve forpligtelser i overensstemmelse hermed. Til dette formål bør den nationale tilsynsmyndighed kunne anmode virksomheden om oplysninger.

(46) Det kan under visse omstændigheder være hensigtsmæssigt, at en national tilsynsmyndighed indfører forpligtelser for operatører, der ikke har en stærk markedsposition, for at nå mål som gennemgående konnektivitet og interoperabilitet mellem tjenester, men det er nødvendigt at sikre, at sådanne forpligtelser pålægges i overensstemmelse med regelsættet og navnlig dets anmeldelsesprocedurer.

(47) Kommissionen har beføjelse til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger med henblik på at tilpasse de vilkår for adgang til digital-tv- og –radiotjenester, der er opstillet i bilag I, til den markedsmæssige og teknologiske udvikling. Det samme gælder den minimumsliste over vilkår i bilag II, der skal offentliggøres for at opfylde kravet om åbenhed.

(48) Hvis markedsdeltagerne får lettere adgang til radiofrekvensressourcer, vil det bidrage til at fjerne hindringerne for markedsadgang, Desuden medvirker teknologiske fremskridt til at nedsætte risikoen for skadelig interferens i visse frekvensbånd, og dermed begrænses behovet for at tildele individuelle brugsrettigheder. Vilkårene for brug af frekvenser til udbud af elektroniske kommunikationstjenester bør derfor normalt fastlægges i generelle tilladelser, medmindre det i betragtning af frekvensernes anvendelse er nødvendigt at tildele individuelle brugsrettigheder for at beskytte mod skadelig interferens eller opfylde en særlig almennyttig målsætning. Beslutninger om behovet for at tildele individuelle rettigheder bør træffes i åbenhed og være afpasset efter formålet.

(49) Indførelsen af kravet om teknologi- og tjenesteneutralitet i afgørelser om tildeling og allokering af frekvenser burde sammen med den udvidede mulighed for at overdrage rettigheder mellem virksomheder øge friheden og midlerne til at levere elektroniske kommunikationstjenester og audiovisuelle medietjenester til offentligheden, og derved også gøre det lettere at opfylde almennyttige målsætninger. Derfor kan visse almennyttige forpligtelser, der pålægges radio-/tv-selskaber vedrørende levering af audiovisuelle medietjenester, i stigende grad opfyldes, uden at det er nødvendigt at

tildele individuelle brugsrettigheder til frekvenser. Anvendelse af særlige kriterier for tildeling af frekvenser til radio-/tv-selskaber er kun berettiget, hvor det er nødvendigt for nå en bestemt almennyttig målsætning, der er fastlagt i national lovgivning. De procedurer, der er forbundet med at forfølge almennyttige målsætninger, bør under alle omstændigheder være transparente, objektive, forholdsmæssigt afpassede og ikke-diskriminerende.

(50) Af hensyn til ligebehandlingen bør ingen frekvensbrugere fritages fra forpligtelsen til at betale de almindelige afgifter eller gebyrer, der er fastsat for brug af radiofrekvenser.

(51) Da individuelle brugsrettigheder begrænser den frie adgang til radiofrekvenser, bør gyldigheden af sådanne rettigheder, der ikke er omsættelige, være tidsbegrænset. Hvor brugsrettighederne giver mulighed for at forlænge gyldighedsperioden, bør medlemsstaterne først gennemføre en ny vurdering, herunder en offentlig høring, hvor udviklingen på markedet, i dækningen og på det teknologiske område tages i betragtning. I betragtning af knapheden på frekvenser bør individuelle rettigheder, der tildeles virksomheder, jævnligt tages op til fornyet overvejelse. Når medlemsstaterne gennemfører denne nyvurdering, bør de afveje rettighedshavernes interesser mod nødvendigheden af at fremme indførelsen af handel med frekvenser og en mere fleksibel udnyttelse af frekvensressourcerne ved at indføre generelle tilladelser, hvor det er muligt.

(52) De nationale tilsynsmyndigheder bør have beføjelse til at sikre en effektiv udnyttelse af frekvens- og nummerressourcerne og i tilfælde, hvor frekvenser og numre forbliver uudnyttede, tage skridt til at forhindre konkurrenceforvridende hamstring, der kan bremse ny tilgang til markedet.

(53) Tiltag for at fjerne retlige og administrative hindringer for en generel tilladelse eller brugsret til frekvenser eller numre, der har betydning på europæisk plan, bør tilgodese udviklingen af teknologi og tjenester og bidrage til øget konkurrence. De tekniske vilkår for adgang til og effektiv udnyttelse af radiofrekvenser samordnes i henhold til frekvenspolitikbeslutningen[28], men af hensyn til målene for det indre marked kan det også være nødvendigt at samordne eller harmonisere de udvælgelsesprocedurer og vilkår, der gælder for rettigheder og tilladelser inden for visse frekvensbånd, for brugsrettigheder til numre og for generelle tilladelser. Dette gælder især for elektroniske kommunikationstjenester, der i sagens natur kan være grænseoverskridende og brede sig over hele det indre marked, såsom satellittjenester, hvis udvikling hæmmes af uoverensstemmelser i frekvenstildelingen mellem medlemsstaterne. Kommissionen bør derfor være i stand til, med bistand fra Kommunikationsudvalget og under nøje iagttagelse af markedsmyndighedens udtalelse, at vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger for at nå sådanne mål. Således bør Kommissionen kunne kræve, at medlemsstaterne stiller brugsrettigheder til frekvenser og/eller numre til rådighed over hele deres område og om nødvendigt tilbagekalder eksisterende nationale brugsrettigheder. I sådanne tilfælde bør medlemsstaterne ikke gennem nationale procedurer tildele nye brugsrettigheder inden for de pågældende frekvensbånd eller nummerserier.

---

[28] EFT L 108 af 24.4.2002, s. 1.

(54) Den teknologiske og markedsmæssige udvikling har gjort det muligt at indføre elektroniske kommunikationstjenester, der strækker sig over de geografiske grænser mellem medlemsstaterne. I henhold til artikel 16 i tilladelsesdirektivet har Kommissionen vurderet, hvordan de nationale tilladelsessystemer fungerer, og hvordan udbuddet af grænseoverskridende tjenester i Fællesskabet udvikler sig. Bestemmelserne i artikel 8 i tilladelsesdirektivet om harmoniseret tildeling af radiofrekvenser har vist sig ikke at opfylde målet om at tilgodese behovene hos virksomheder, der vil udbyde tjenester på tværs af grænserne i Fællesskabet, og bør derfor ændres.

(55) Udstedelse af tilladelser og tilsyn med overholdelsen af brugsvilkårene bør fortsat være de enkelte medlemsstaters ansvar, men medlemsstaterne bør afholde sig fra at opstille yderligere vilkår, kriterier eller procedurer, som kan begrænse, ændre eller forsinke en korrekt gennemførelse af en harmoniseret eller koordineret udvælgelses- eller tilladelsesprocedure. Sådanne koordinerings- og harmoniseringsforanstaltninger kan, hvor det er berettiget for at lette gennemførelsen, indeholde midlertidige undtagelser eller, for så vidt angår frekvenser, midlertidige ordninger for fælles brug af frekvenser, der fritager en medlemsstat fra at anvende disse foranstaltninger, forudsat at dette ikke medfører urimelige forskelle i konkurrence- eller retsvilkårene mellem medlemsstaterne.

(56) De nationale tilsynsmyndigheder bør være i stand til effektivt at overvåge og sikre, at vilkårene for den generelle tilladelse eller brugsrettighederne overholdes, og bør bl.a. have beføjelser til at pålægge effektive økonomiske og/eller administrative sanktioner i tilfælde af brud på disse vilkår.

(57) De vilkår, der kan knyttes til tilladelser, bør omfatte særlig betingelser vedrørende tilgængelighed for handicappede og offentlige myndigheders behov for at kommunikere med offentligheden før, under og efter en større katastrofe. I betragtning af hvor vigtig en rolle teknisk innovation spiller, bør medlemsstaterne også kunne udstede tilladelser til brug af radiofrekvenser til forsøgsformål, med særlige begrænsninger og betingelser, der er begrundet i, at rettighederne kun gælder et forsøg.

(58) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2887/2000 af 18. december 2000 om ubundtet adgang til abonnentledninger[29] ar vist sig som et virkningsfuldt redskab i den indledende fase af åbningen af markedet. Ifølge rammedirektivet skal Kommissionen overvåge overgangen fra rammebestemmelserne fra 1998 til regelsættet fra 2002 og, når tiden er inde, stille forslag om ophævelse af forordningen. I henhold til 2002-regelsættet har de nationale tilsynsmyndigheder pligt til at analysere markedet for engrossalg af ubundtet adgang til trådbaserede net og delkredsløb med henblik på levering af bredbånds- og taletjenester, som afgrænset i henstillingen om relevante produkt- og tjenestemarkeder. Da alle medlemsstater har analyseret dette marked mindst én gang, og der er indført passende forpligtelser på grundlag af 2002-regelsættet, er forordning nr. 2887/2000 blevet overflødig og bør derfor ophæves.

(59) De foranstaltninger, der er nødvendige til gennemførelse af rammedirektivet, adgangsdirektivet og tilladelsesdirektivet, bør vedtages i henhold til Rådets afgørelse

---

[29] EFT L 336 af 30.12.2000, s. 4.

1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastlæggelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen[30].

(60) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger i forbindelse med anmeldte udkast til foranstaltninger i henhold til artikel 7 i rammedirektivet, harmonisering i frekvens- og nummeranliggender samt i spørgsmål vedrørende net- og tjenestesikkerhed, udpegning af transnationale markeder, gennemførelse af standarder og harmoniseret anvendelse af bestemmelserne i regelsættet. Kommissionen bør endvidere have beføjelser til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger til tilpasning af bilag I og II til adgangsdirektivet til den markedsmæssige og teknologiske udvikling samt til harmonisering af regler, procedurer og vilkår for udstedelse af tilladelser til udbydere af elektroniske kommunikationsnet og –tjenester. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at supplere disse direktiver med nye ikke-væsentlige bestemmelser, bør de vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF. I særligt hastende tilfælde, hvor de normale frister i forbindelse med denne procedure ikke kan overholdes, bør Kommissionen kunne anvende den hasteprocedure, der er fastlagt i artikel 5a, stk. 6, i ovennævnte afgørelse —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1
Ændring af direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)

I direktiv 2002/21/EF foretages følgende ændringer:

(1) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

‘1. Dette direktiv fastlægger harmoniserede rammer for regulering af elektroniske kommunikationstjenester, elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og tjenester samt visse aspekter af terminaludstyr. Det fastsætter de nationale tilsynsmyndigheders opgaver og opstiller en række procedurer, der skal sikre, at rammebestemmelserne anvendes ensartet i hele EF.

(2) Artikel 2 ændres således:

a) Litra b) affattes således:

‘b) “transnationale markeder": markeder, som dækker Fællesskabet eller en væsentlig del heraf, der omfatter mere end én medlemsstat’

b) Litra d) affattes således:

‘d) “offentligt kommunikationsnet”: et elektronisk kommunikationsnet, som *udelukkende eller overvejende* bruges til udbud af elektroniske kommunikationstjenester, der er tilgængelige for offentligheden, og danner

[30] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

grundlag for overførsel af information mellem netterminering spunkter, herunder netelementer, der ikke er aktive'

c) Litra e) affattes således:

'e) "tilhørende faciliteter": faciliteter i tilknytning til et elektronisk kommunikationsnet og/eller en elektronisk kommunikationstjeneste, som muliggør og/eller danner grundlag for udbud af tjenester via dette net og/eller denne tjeneste eller har mulighed for at gøre dette; tilhørende faciliteter omfatter nummer- og adresseomsætningssystemer, adgangsstyringssystemer og elektroniske programoversigter samt fysisk infrastruktur såsom kabelkanaler og master, gadeskabe og bygninger'

d) Litra l) affattes således:

'l) "særdirektivet": direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet), direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet), direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF[31] (i det følgende benævnt "direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation)"'

e) Som litra q), r) og s) tilføjes:

'q) "allokering": udpegning af et givet frekvensbånd eller en given nummerserie til brug for en eller flere typer tjenester, om nødvendigt på bestemte vilkår

r) "tildeling": tilladelse, som en national tilsynsmyndighed giver en juridisk eller fysisk person til at bruge en radiofrekvens eller radiofrekvenskanal eller et nummer (eller en nummersekvens)

s) "skadelig interferens": interferens, der udgør en fare for radionavigationstjenesters eller andre sikkerhedstjenesters aktiviteter eller som på anden måde i alvorlig grad forringer, hindrer eller gentagne gange afbryder radiokommunikationstjenester, der fungerer i overensstemmelse med Fællesskabets eller medlemsstaternes gældende regler.

(3) Artikel 3, stk. 3, affattes således:

'3. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder udøver deres beføjelser uafhængigt og i åbenhed. De nationale tilsynsmyndigheder må hverken søge eller modtage instrukser fra andre organer i forbindelse med den daglige udførelse af de opgaver, de er pålagt i henhold til den nationale lovgivning, der gennemfører fællesskabslovgivningen. Kun klageinstanser, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 4, og nationale domstole har beføjelse til at suspendere eller omstøde afgørelser truffet af de nationale tilsynsmyndigheder.

[31] EFT L 201 af 31.7.2002, p. 37. Senest ændret ved direktiv 2006/24/EF (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 54).

Medlemsstaterne sikrer, at lederen af en national tilsynsmyndighed eller dennes stedfortræder kun kan afskediges, hvis vedkommende ikke længere opfylder de betingelser for at udøve sit hverv, der på forhånd er fastlagt i den nationale lovgivning, eller hvis vedkommende har begået en alvorlig forseelse. Afgørelsen om at afskedige lederen af en national tilsynsmyndighed skal indeholde en begrundelse, og den skal offentliggøres på tidspunktet for afskedigelsen.

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder har tilstrækkelige økonomiske ressourcer og tilstrækkeligt personale til at udføre de opgaver, de pålægges, og at de deres eget årlige budget. Budgetterne offentliggøres.'

(4) Artikel 4 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

'1. Medlemsstaterne sikrer, at der på nationalt plan findes effektive mekanismer, ved hjælp af hvilke enhver bruger eller en virksomhed, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester, og som berøres af en national tilsynsmyndigheds afgørelse, kan påklage denne til en klageinstans, som er uafhængig af de involverede parter. Denne instans, som kan være en domstol, skal have den nødvendige ekspertise til rådighed, som gør det muligt for den at udføre sine funktioner. Medlemsstaterne sikrer, at der tages behørigt hensyn til sagens omstændigheder, og at der forefindes en effektiv appelmulighed.

Klagesagen har ikke opsættende virkning for den afgørelse, som den nationale tilsynsmyndighed har truffet, medmindre der træffes foreløbige foranstaltninger. Sådanne foreløbige foranstaltninger kan træffes, hvis det er nødvendigt at suspendere virkningerne af afgørelsen hurtigst muligt for at forhindre, at den klagende part påføres alvorlig og uoprettelig skade, og når det er nødvendigt af hensyn til balancen mellem parternes interesser.'

b) Som stk. 3 tilføjes:

'3. Medlemsstaterne indsamler oplysninger om antallet af klager, emnet for klagerne, klagesagernes varighed, antallet af afgørelser om foreløbige forholdsregler i henhold til stk. 1 og begrundelserne til disse afgørelser. Medlemsstaterne forelægger årligt disse oplysninger for Kommissionen og Den Europæiske Myndighed for Markedet for Elektronisk Kommunikation (i det følgende benævnt 'markedsmyndigheden').'

(5) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

'1. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, giver de nationale tilsynsmyndigheder alle de oplysninger, herunder økonomiske, som disse myndigheder har behov for, for at kunne påse, at bestemmelserne i dette direktiv og særdirektiverne samt afgørelser truffet i henhold hertil overholdes. Disse virksomheder forpligtes også til at forelægge oplysninger om fremtidige ændringer i net eller tjenester, der kan få indflydelse på de engrostjenester, som stilles til rådighed for

konkurrenter. Virksomhederne afgiver oplysningerne, så snart de anmodes herom, og under overholdelse af de frister og i den detaljeringsgrad, som den nationale tilsynsmyndighed kræver. De af den nationale tilsynsmyndighed krævede oplysninger skal stå i et rimeligt forhold til, hvad opgaven kræver. Den nationale tilsynsmyndighed skal begrunde sin anmodning om oplysninger.'

(6) Artikel 6 og 7 affattes således:

'Artikel 6
Høring og åbenhed i forvaltningen

Medlemsstaterne sikrer med undtagelse af spørgsmål, der er omfattet af artikel 7, stk. 10, 20 eller 21, og medmindre andet gælder ifølge de gennemførelsesbestemmelser, der vedtages i henhold til artikel 9c, at de nationale tilsynsmyndigheder, når de i medfør af dette direktiv eller af særdirektiverne agter at træffe foranstaltninger med væsentlige virkninger for det relevante marked, eller når de agter at indføre begrænsninger i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3 og 4, giver de interesserede parter lejlighed til inden for en rimelig frist at fremsætte bemærkninger til udkastet til foranstaltninger.

De nationale tilsynsmyndigheder offentliggør deres nationale høringsprocedurer.

Medlemsstaterne sikrer, at der etableres et enkelt informationssted, hvor der er adgang til alle igangværende høringer.

Resultaterne af høringsproceduren skal gøres offentligt tilgængelige af de pågældende nationale tilsynsmyndigheder, medmindre de er fortrolige i henhold til fællesskabsretten og den nationale lovgivning om fortrolig behandling af forretningsoplysninger.

Artikel 7
Konsolidering af det indre marked for elektronisk kommunikation

1. De nationale tilsynsmyndigheder tager under udførelsen af deres opgaver i medfør af dette direktiv og særdirektiverne størst muligt hensyn til målene i artikel 8, herunder i det omfang de vedrører det indre markeds funktion.

2. De nationale tilsynsmyndigheder bidrager til udviklingen af det indre marked ved at arbejde sammen med Kommissionen og markedsmyndigheden for at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv og særdirektiverne i alle medlemsstaterne. De arbejder navnlig sammen med Kommissionen og markedsmyndigheden om at finde ud af, hvilke typer af instrumenter og midler der er de bedst egnede til at håndtere bestemte typer af situationer på markedet.

3. Når den høring, der er omhandlet i artikel 6, er afsluttet, og medmindre andet gælder ifølge gennemførelsesbestemmelser, der vedtages i henhold til artikel

7a, skal en national tilsynsmyndighed, der agter at træffe en foranstaltning, som:

a) er omfattet af artikel 15 eller 16 i dette direktiv eller artikel 5 eller 8 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet), og

b) vil få indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne,

under iagttagelse af artikel 5, stk. 3, stille udkastet til foranstaltning samt begrundelsen herfor til rådighed for Kommissionen, markedsmyndigheden og de nationale tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater og underrette Kommissionen og de andre nationale tilsynsmyndigheder herom. De nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen kan kun fremsætte bemærkninger til den pågældende nationale tilsynsmyndighed inden for en måned. Fristen på én måned kan ikke forlænges.

4. Hvis den i stk. 3 omhandlede foranstaltning sigter på:

a) afgrænsning af et relevant marked, som afviger fra dem, der er nævnt i den henstilling, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, eller

b) en afgørelse om, hvorvidt en virksomhed enten alene eller i fællesskab med andre anses for at have en stærk markedsposition, jf. artikel 16, stk. 3 og 4 eller 5, eller

c) indførelse, ændring eller ophævelse af en forpligtelse for en operatør under anvendelse af artikel 16, sammenholdt med artikel 5 og artikel 9-13 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) og artikel 17 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet),

og vil få indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne, samt hvis Kommissionen har meddelt den nationale tilsynsmyndighed, at den betragter udkastet til foranstaltning som en hindring for det indre marked eller nærer alvorlig tvivl om dets forenelighed med fællesskabsretten og mere specifikt med målene i artikel 8, kan foranstaltningen først vedtages efter en yderligere frist på to måneder. Denne frist kan ikke forlænges.

5. Inden for den tomånedersfrist, der er nævnt i stk. 4, kan Kommissionen træffe en afgørelse med krav om, at den nationale tilsynsmyndighed trækker udkastet tilbage. Før Kommissionen træffer en afgørelse, tager den nøje hensyn til den udtalelse, som markedsmyndigheden forelægger i overensstemmelse med artikel 5 i forordning [……/EF]. Afgørelsen skal ledsages af en detaljeret og objektiv begrundelse fra Kommissionen om, hvorfor udkastet til foranstaltning ikke bør vedtages, sammen med konkrete forslag til ændring af udkastet til foranstaltning.

6. Inden for tre måneder efter, at Kommissionen i henhold til stk. 5 har truffet en afgørelse med krav om, at den nationale tilsynsmyndighed trækker et udkast til foranstaltninger tilbage, skal den nationale tilsynsmyndighed ændre udkastet eller trække det tilbage. Hvis den nationale tilsynsmyndighed ændrer udkastet, skal den gennemføre en offentlig høring i overensstemmelse med artikel 6, og

stille det ændrede udkast til rådighed for Kommissionen i overensstemmelse med stk. 3.

7. Den pågældende nationale tilsynsmyndighed tager nøje hensyn til bemærkningerne fra andre nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen, og kan, når bortses fra de i stk. 4 omhandlede tilfælde, vedtage det således ændrede udkast til foranstaltning og skal i så fald fremsende det til Kommissionen. Andre nationale organer, der varetager opgaver i henhold til dette direktiv eller særdirektiverne, tager også nøje hensyn til Kommissionens bemærkninger.

8. Hvis et udkast til foranstaltninger ændres i overensstemmelse med stk. 6, kan Kommissionen træffe en afgørelse med krav om, at den nationale tilsynsmyndighed inden for en fastsat frist indfører en særlig forpligtelse i henhold til artikel 9-13a i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) og artikel 17 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet).

   I den forbindelse forfølger Kommissionen de politiske mål, der er fastsat i artikel 8 for nationale tilsynsmyndigheder. Kommissionen tager nøje hensyn til den udtalelse, som markedsmyndigheden forelægger i overensstemmelse med artikel 6 i forordning [……/EF], særlig når den fastlægger de nærmere detaljer vedrørende den eller de forpligtelser, der skal pålægges.

9. Den nationale tilsynsmyndighed fremsender alle endelige foranstaltninger, der falder ind under stk. 3, litra a) og b), til Kommissionen.

10. Hvor en national tilsynsmyndighed under ekstraordinære omstændigheder mener, at der er et påtrængende behov for en hurtig indsats for at sikre konkurrencen og beskytte brugernes interesser, kan den som en fravigelse af proceduren i stk. 3 og 4 med det samme vedtage forholdsmæssige foranstaltninger af midlertidig karakter. Den fremsender straks de vedtagne foranstaltninger til Kommissionen og de andre nationale tilsynsmyndigheder og markedsmyndigheden med en udførlig begrundelse. En beslutning truffet af den nationale tilsynsmyndighed om at gøre sådanne foranstaltninger permanente eller forlænge deres gyldighedsperiode er omfattet af stk. 3 og 4.'

(7) Som artikel 7a indsættes:

Artikel 7a
Gennemførelsesbestemmelser

'1. Kommissionen kan fastlægge gennemførelsesbestemmelser til artikel 7 om, hvilken form og hvilket indhold de oplysninger, der skal stilles til rådighed i henhold til artikel 7, stk. 3, skal have, hvor detaljerede oplysningerne skal være, under hvilke omstændigheder det ikke er nødvendigt at stille oplysninger til rådighed, samt om hvordan tidsfristerne fastsættes.

2. De foranstaltninger, der henvises til i stk. 1, som har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol, jf. artikel 22, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen anvende hasteproceduren, jf. artikel 22, stk. 4.'

(8) Artikel 8 ændres således:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

‘Medmindre andet følger af artikel 9, for så vidt angår radiofrekvenser, tager medlemsstaterne nøje hensyn til, at reguleringen helst skal være teknologineutral, og sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder gør det samme under udførelsen af de i dette direktiv og særdirektiverne omhandlede tilsynsopgaver, særlig sådanne, som har til formål at sikre en reel konkurrence.’

b) Stk. 2, litra a) og b), affattes således:

‘a) sikre, at brugerne, herunder handicappede, ældre og brugere med særlige sociale behov, får maksimalt udbytte for så vidt angår valgmuligheder, pris og kvalitet

b) sikre, at der i den elektroniske kommunikationssektor hverken hersker konkurrenceforvridning eller –begrænsning, særlig hvad angår levering af indhold’

c) Stk. 3, litra d), affattes således:

‘d) arbejde sammen med Kommissionen og markedsmyndigheden for at sikre udviklingen af en ensartet reguleringspraksis og en ensartet anvendelse af dette direktiv og særdirektiverne.’

d) Stk. 4, litra e), affattes således:

‘e) tilgodese behovene hos særlige sociale grupper, især handicappede, ældre og brugere med særlige sociale behov’

e) Som stk. 4, litra g), tilføjes:

‘g) anvende princippet om, at slutbrugerne bør kunne få adgang til og videreformidle alt lovligt indhold og benytte alle lovlige applikationer og/eller tjenester, som de ønsker.’

(9) Artikel 9 affattes således:

'Artikel 9
Forvaltning af radiofrekvenser til elektroniske kommunikationstjenester

1. Medlemsstaterne sikrer, at radiofrekvenserne til elektroniske kommunikationstjenester forvaltes effektivt på deres område i overensstemmelse med artikel 8. De sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheders allokering og tildeling af sådanne radiofrekvenser bygger på objektive, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmæssige kriterier.

2. Medlemsstaterne fremmer harmoniseringen af frekvensanvendelsen i Fællesskabet på en måde, der tilgodeser behovet for en virkningsfuld og

effektiv udnyttelse i overensstemmelse med beslutning nr. 676/2002/EF (frekvenspolitikbeslutningen).

3. Medmindre andet gælder i medfør af følgende afsnit eller de foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 9c, sikrer medlemsstaterne, at alle typer teknologier til radionet og trådløs adgang kan anvendes i de frekvensbånd, der er til rådighed for elektronisk kommunikation.

   Medlemsstaterne kan dog fastsætte forholdsmæssigt afpassede og ikke-diskriminerende begrænsninger for, hvilke typer teknologier til radionet og trådløs adgang der må bruges, hvor dette er nødvendigt for at:

   a) undgå skadelig interferens

   b) beskytte folkesundheden mod elektromagnetiske felter

   c) sikre, at muligheden for delt brug af radiofrekvenser udnyttes optimalt, hvor brugen af radiofrekvenser er omfattet af en generel tilladelse, eller

   d) overholde en begrænsning i overensstemmelse med stk. 4.

4. Medmindre andet gælder i medfør af følgende afsnit eller de foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 9c, sikrer medlemsstaterne, at alle typer elektroniske kommunikationstjenester kan udbydes i de frekvensbånd, der er til rådighed for elektronisk kommunikation. Medlemsstaterne kan dog fastsætte forholdsmæssige og ikke-diskriminerende begrænsninger for, hvilke typer elektroniske kommunikationstjenester der kan udbydes.

   Krav om, at en tjeneste udbydes i et bestemt frekvensbånd, skal være begrundet ud fra hensynet til at sikre, at en almennyttig målsætning opfyldes i overensstemmelse med fællesskabsretten, herunder sikkerhed for menneskeliv, fremme af social, regional eller territorial samhørighed, effektiv udnyttelse af frekvensressourcerne og, således som fastlagt i national lovgivning i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, fremme af kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme.

   Et forbud mod, at en hvilken som helst anden tjeneste udbydes i et bestemt frekvensbånd, skal være begrundet ud fra hensynet til at beskytte livskritiske tjenester.

5. Medlemsstaterne foretager jævnligt en vurdering af, om de begrænsninger, der er indført i medfør af stk. 3 og 4, fortsat er nødvendige.

6. Stk. 3 og 4 gælder for allokering og tildeling af radiofrekvenser efter den 31. december 2009'.

(10) Som artikel 9a, 9b og 9c indsættes:

'Artikel 9a
Revision af begrænsninger i eksisterende rettigheder

1. I en periode på fem år fra den [1. januar 2010] sikrer medlemsstaterne, at indehavere af brugsrettigheder til frekvenser, der er indrømmet før denne dato, kan forelægge den kompetente nationale myndighed en ansøgning om en nyvurdering af de begrænsninger i deres rettigheder, der er indført i henhold til artikel 9, stk. 3 og 4.

   Før den kompetente nationale tilsynsmyndighed træffer sin afgørelse, underretter den rettighedshaveren om sin vurdering af begrænsningerne, idet den anfører, hvad rettigheden omfatter efter nyvurderingen, og giver rettighedshaveren mulighed for at trække sin ansøgning tilbage inden for en rimelig frist.

   Hvis rettighedshaveren trækker sin ansøgning tilbage, forbliver rettigheden uændret, indtil den udløber, eller indtil femårsperiodens udløb, alt efter hvilken dato der ligger først.

2 Hvis rettighedshaveren, jf. stk. 1, er udbyder af radio- eller tv-indholdstjenester, og brugsretten til radiofrekvenser er indrømmet, for at rettighedshaveren kan opfylde en særlig almennyttig målsætning, kan der kun ansøges om nyvurdering af begrænsningerne, for så vidt angår den del af radiofrekvenserne, der er nødvendige for at opfylde dette mål. Den del af radiofrekvenserne, der som følge af anvendelsen af artikel 9, stk. 3 og 4, bliver unødvendige for at opfylde målet, indgår i en ny tildelingsprocedure i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i tilladelsesdirektivet.

3. Efter den femårsperiode, der er nævnt i stk. 1, træffer medlemsstaterne alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at artikel 9, stk. 3 og 4, anvendes på enhver anden tildeling og allokering af frekvenser, der var gældende på datoen for dette direktivs ikrafttræden.

4. Når medlemsstaterne anvender denne artikel, træffer de passende foranstaltninger for at sikre en loyal konkurrence.

Artikel 9b
Overdragelse af individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser

1. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder uden den nationale tilsynsmyndigheds forudgående samtykke kan overdrage eller udleje individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser til andre virksomheder inden for de frekvensbånd, hvor dette er muligt i henhold til de gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 9c.

   Medlemsstaterne kan også fastsætte, at virksomheder kan overdrage eller udleje individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser til andre virksomheder inden for andre frekvensbånd.

2. Medlemsstaterne sikrer, at en virksomheds planer om at overdrage brugsrettigheder til radiofrekvenser meddeles til den nationale

tilsynsmyndighed, der er ansvarlig for frekvenstildeling, og offentliggøres. Når radiofrekvensanvendelsen er blevet harmoniseret ved anvendelse af frekvenspolitikbeslutningen eller andre fællesskabsforanstaltninger, skal en sådan overdragelse være i overensstemmelse med den harmoniserede brug.

Artikel 9c
Harmonisering af frekvensforvaltningen

For at bidrage til udviklingen af det indre marked og føre principperne i denne artikel ud i livet kan Kommissionen vedtage passende gennemførelsesforanstaltninger med henblik på at:

a) harmonisere udpegningen af frekvensbånd, inden for hvilke brugsrettigheder kan overdrages eller udlejes mellem virksomheder

b) harmonisere de vilkår, der knyttes til sådanne rettigheder, og de vilkår, procedurer, tidsmæssige og andre begrænsninger, regler for tilbagetrækning og overgangsregler, der gælder for en sådan overdragelse og udlejning.

c) harmonisere de særlige foranstaltninger for at sikre en loyal konkurrence, når individuelle rettigheder overdrages

d) fravige princippet om tjeneste- og teknologineutralitet samt harmonisere omfanget og arten af eventuelle fravigelser af dette princip i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3 og 4, ud over fravigelser, der har til formål at fremme kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol, jf. artikel 22, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen anvende hasteproceduren i artikel 22, stk. 4. Ved gennemførelsen af bestemmelserne i dette stykke kan Kommissionen lade sig bistå af markedsmyndigheden i overensstemmelse med artikel 10 i forordning […/EF].

(11) Artikel 10 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

‘2. De nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at nummerplaner og -procedurer administreres således, at alle virksomheder, der udbyder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, behandles lige. Medlemsstaterne sikrer navnlig, at en virksomhed, som har fået tildelt en nummerserie, ikke diskriminerer andre udbydere af elektroniske kommunikationstjenester med hensyn til de nummergrupper, der giver adgang til deres tjenester.

b) Stk. 4 affattes således:

‘4. Medlemsstaterne støtter harmoniseringen af anvendelsen af numre i Fællesskabet, hvor dette får det indre marked til at fungere bedre, eller hvor det fremmer udviklingen af paneuropæiske tjenester. Kommissionen træffer

passende tekniske gennemførelsesforanstaltninger på dette område, der blandt andet kan bestå i at opstille takstprincipper for bestemte numre og nummerserier. Som led i gennemførelsesforanstaltningerne kan Kommissionen tildele markedsmyndigheden særlige ansvarsopgaver i forbindelse med anvendelsen af foranstaltningerne.

Foranstaltningerne, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol, jf. artikel 22, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen anvende hasteproceduren, jf. artikel 22, stk. 4.'

(12) I artikel 11, stk. 1, erstattes ordlyden 'handle på grundlag af transparente og offentligt tilgængelige procedurer, som anvendes uden diskrimination og uden forsinkelse, og' af følgende:

'handle på grundlag af enkle, transparente og offentligt tilgængelige procedurer, som anvendes uden diskrimination og uden forsinkelse, og under alle omstændigheder træffe afgørelse inden for fire måneder, efter at ansøgningen er modtaget, og'

(13) Artikel 12 affattes således:

'Artikel 12

'Samhusning og delt brug af faciliteter for udbydere af elektroniske kommunikationsnet

1. Hvis en virksomhed, der udbyder elektroniske kommunikationsnet, i henhold til national lovgivning har tilladelse til at installere faciliteter på, over eller under offentlig eller privat ejendom, eller kan påberåbe sig en procedure for ekspropriation af ejendom eller brugsret til sådanne formål, skal de nationale tilsynsmyndigheder kunne stille krav om delt brug af sådanne faciliteter eller sådan ejendom, herunder adgangsveje til bygninger, master, antenner, kabelkanaler, mandehuller og gadeskabe.

2. Af hensyn til miljø, folkesundhed eller den offentlige sikkerhed eller til mål for by- og landsplanlægningen kan medlemsstaterne kræve, at indehavere af de rettigheder, der er nævnt i stk. 1, deles om faciliteter eller ejendom (herunder ved fysisk samhusning) eller træffer foranstaltninger til at lette koordineringen af offentlige arbejder, dog først efter en offentlig høring af passende varighed, hvor alle berørte parter har haft mulighed for at fremlægge deres synspunkter. Sådanne ordninger for delt brug eller koordinering kan også omfatte bestemmelser om fordeling af omkostningerne ved delt brug af faciliteter eller ejendom.

3. Foranstaltninger, som en national tilsynsmyndighed træffer i overensstemmelse med stk. 1, skal være objektive, transparente og forholdsmæssigt afpassede.'

(14) Som kapitel IIIa indsættes:

'Kapitel IIIa

SIKKERHED OG INTEGRITET I NET OG TJENESTER

Artikel 13a
Sikkerhed og integritet

1. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, træffer passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at beskytte sikkerheden i deres net og tjenester. Under hensyn til teknologiens stade skal disse foranstaltninger garantere et sikkerhedsniveau, der står i forhold til risikoen. Der skal navnlig træffes foranstaltninger for at forhindre eller minimere virkningen af sikkerhedshændelser for brugerne og for andre net, med hvilke det berørte net er sammenkoblet.

2. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre deres nets integritet og dermed kontinuitet i leveringen af de tjenester, der udbydes via disse net.

3. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, underretter den nationale tilsynsmyndighed om ethvert brud på sikkerheden eller integriteten, der har haft væsentlige følger for driften af net eller tjenester.

   Om nødvendigt underretter den pågældende nationale tilsynsmyndighed de nationale tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater og markedsmyndigheden. Hvor det er i offentlighedens interesse, at et brud på sikkerheden offentliggøres, kan den nationale tilsynsmyndighed informere offentligheden.

   Hver tredje måned forelægger den nationale tilsynsmyndighed en sammenfattende rapport for Kommissionen om de indberetninger, den har modtaget, og de foranstaltninger, der er truffet i henhold til dette stykke.

4. Kommissionen kan, idet den tager nøje hensyn til den udtalelse, som markedsmyndigheden forelægger i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, litra b), i forordning [……/EF], vedtage passende tekniske gennemførelsesbestemmelser for at harmonisere de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, 2 og 3, herunder bestemmelser om, under hvilke forhold og efter hvilke procedurer der skal foretages indberetninger, og om hvordan indberetningerne skal udformes.

   Disse gennemførelsesbestemmelser, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter den procedure,

der henvises til i artikel 22, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen anvende hasteproceduren i artikel 22, stk. 4.

Artikel 13b
Gennemførelse og håndhævelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder har beføjelse til at pålægge virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, bindende instrukser med henblik på gennemførelsen af artikel 13a.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder har beføjelse til at pålægge virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, at:

   a) forelægge de oplysninger, der nødvendige for at vurdere sikkerheden i deres tjenester og net, herunder en dokumenteret sikkerhedspolitik og

   b) give et kvalificeret uafhængigt organ til opgave at gennemføre en sikkerhedsrevision og stille resultaterne heraf til rådighed for den nationale tilsynsmyndighed.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder har de nødvendige beføjelser til at undersøge tilfælde af manglende opfyldelse af kravene.

4. Disse bestemmelser berører ikke artikel 3 i dette direktiv.'

(15) Artikel 14 ændres således:

a) Stk. 2, andet afsnit, andet punktum udgår.

b) Stk. 3 udgår.

(16) Artikel 15 ændres således:

a) Overskriften affattes således:

   'Procedure for udpegning og afgrænsning af markeder'

b) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

'1. Efter en offentlig høring og høring af markedsmyndigheden vedtager Kommissionen en henstilling om relevante produkt- og tjenestemarkeder (i det følgende benævnt "henstillingen"). I henstillingen udpeges de produkt- og tjenestemarkeder i den elektroniske kommunikationssektor, hvor forholdene kan være af en sådan art, at det vil være berettiget at indføre regulerende forpligtelser som omhandlet i særdirektiverne, uden at muligheden for i særlige tilfælde at udpege markeder i henhold til konkurrenceretten derved indskrænkes. Kommissionen afgrænser markederne under anvendelse af principperne i konkurrenceretten.'

c) Stk. 3 affattes således:

‘3. De nationale tilsynsmyndigheder afgrænser under nøje hensyntagen til henstillingen og retningslinjerne de relevante markeder tilpasset de nationale forhold, navnlig relevante geografiske markeder på deres område, og det i overensstemmelse med konkurrencerettens principper. De nationale tilsynsmyndigheder følger procedurerne i artikel 6 og 7, inden de udpeger markeder, der afviger fra dem, der er nævnt i henstillingen.’

d) Stk. 4 affattes således:

‘4. Kommissionen kan, under nøje iagttagelse af den udtalelse, som markedsmyndigheden forelægger i overensstemmelse med artikel 7 i forordning [……/EF], vedtage en beslutning om udpegning af transnationale markeder.

Denne beslutning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol, jf. artikel 22, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen anvende hasteproceduren, jf. artikel 22, stk. 4.’

(17) Artikel 16 ændres således:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

‘1. De nationale tilsynsmyndigheder analyserer de relevante markeder, der er opført i henstillingen, under nøje iagttagelse af retningslinjerne. Medlemsstaterne sikrer, at denne analyse, hvor det er hensigtsmæssigt, foretages i samarbejde med de nationale konkurrencemyndigheder.

2. Når en national tilsynsmyndighed i henhold til stk. 3 eller 4, artikel 17 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) eller artikel 8 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) skal afgøre, om forpligtelser for virksomheder skal opretholdes, indføres, ændres eller ophæves, træffer den på grundlag af sin markedsanalyse som anført i stk. 1 i denne artikel afgørelse om, hvorvidt der reelt er konkurrence på et relevant marked.’

b) Stk. 5 og 6 affattes således:

‘5. For så vidt angår de transnationale markeder, der udpeges i den i artikel 15, stk. 4, omhandlede beslutning, anmoder Kommissionen markedsmyndigheden om at gennemføre markedsanalysen under nøje hensyntagen til retningslinjerne og afgive udtalelse om, hvorvidt de i stk. 2 omhandlede forpligtelser skal pålægges, opretholdes, ændres eller ophæves.

Kommissionen kan, under nøje iagttagelse af markedsmyndighedens udtalelse, vedtage en beslutning om at udpege en eller flere virksomheder som virksomheder med en stærk markedsposition på det pågældende marked og at pålægge en eller flere særlige forpligtelser i henhold til artikel 9-13a i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) og artikel 17 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet). I den forbindelse forfølger Kommissionen de politiske mål i artikel 8.

6. Foranstaltninger, der træffes i henhold til stk. 3 og 4, behandles efter procedurerne i artikel 6 og 7. De nationale tilsynsmyndigheder skal gennemføre en analyse af det relevante marked:

a) inden for to år efter en tidligere indberetning af et udkast til foranstaltninger vedrørende dette marked

b) inden for et år efter vedtagelsen af en revideret henstilling om relevante markeder, når der er tale om markeder, der ikke tidligere er anmeldt til Kommissionen, eller

c) inden for et år efter tiltrædelsen for medlemsstater, der for nylig er tiltrådt EU.

c) Som stk. 7 indsættes:

‘7. Hvis en national tilsynsmyndighed ikke har gennemført analysen af et relevant marked, der er udpeget i henstillingen, inden for den frist, der er fastsat i artikel 16, stk. 6, kan Kommissionen bede markedsmyndigheden afgive udtalelse, herunder et udkast til foranstaltninger, om analysen af det pågældende marked og de særlige forpligtelser, der skal pålægges. Markedsmyndigheden skal gennemføre en offentlig høring om det pågældende udkast til foranstaltninger.

Kommissionen kan, under nøje iagttagelse af den udtalelse, som markedsmyndigheden forelægger i overensstemmelse med artikel 6 i forordning [……/EF], vedtage en beslutning om, at den nationale tilsynsmyndighed skal udpege visse virksomheder som virksomheder med en stærk markedsposition og pålægge den eller de således udpegede virksomhed(er) særlige forpligtelser i henhold til artikel 8-13a i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) og artikel 17 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet). I den forbindelse forfølger Kommissionen de politiske mål, der er fastsat i artikel 8 for nationale tilsynsmyndigheder.’

(18) Artikel 17 ændres således:

a) I stk. 1, andet punktum, erstattes ordlyden 'Efter proceduren i artikel 22, stk. 2, kan Kommissionen om nødvendigt', af 'Om nødvendigt kan Kommissionen træffe passende gennemførelsesforanstaltninger'.

b) I stk. 6 erstattes ordlyden 'efter proceduren i artikel 22, stk. 3, fjerne dem fra den i stk. 1 omhandlede liste over standarder og/eller specifikationer' af 'træffe passende gennemførelsesforanstaltninger og fjerne disse standarder og/eller specifikationer fra den liste over standarder og/eller specifikationer, der er nævnt i stk. 1'.

c) Som stk. 6a indsættes:

'6a. De gennemførelsesforanstaltninger, der henvises til i stk. 4 og 6, som har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol, jf. artikel 22, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen anvende hasteproceduren, jf. artikel 22, stk. 4.’

(19) Artikel 18 ændres således:

a) Som stk. 1, litra c), tilføjes:

'(c) udbydere af digital-tv-tjenester og –udstyr til at samarbejde om at stille interoperable tv-tjenester til rådighed for handicappede slutbrugere.'

b) Stk. 3 udgår.

(20) Artikel 19 affattes således:

'Artikel 19
Harmoniseringsprocedurer

1. Hvis Kommissionen finder, at afvigelser i de nationale tilsynsmyndigheders udførelse af de opgaver, de er pålagt i henhold til dette direktiv og særdirektiverne, skaber hindringer på det indre marked, kan den under nøje iagttagelse af markedsmyndighedens udtalelse, hvor en sådan foreligger, vedtage en henstilling eller en beslutning om harmoniseret anvendelse af bestemmelserne i dette direktiv og særdirektiverne for at fremme opfyldelsen af målene i artikel 8, uden at dette dog berører artikel 9 i dette direktiv og artikel 6 og 8 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet).

2. Når Kommissionen udsteder en henstilling i henhold til stk. 1, handler den efter den procedure, der henvises til i artikel 22, stk. 2.

   Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder under udførelsen af deres opgaver tager nøje hensyn til sådanne henstillinger. Vælger en national tilsynsmyndighed at undlade at følge en henstilling, underretter den Kommissionen herom og begrunder sin holdning.

3. Den beslutning, der er nævnt i stk. 1, som har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol, jf. artikel 22, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen anvende hasteproceduren i artikel 22, stk. 4.

4. Foranstaltninger, der vedtages i henhold til stk. 1, kan omfatte fastlæggelse af en harmoniseret eller koordineret fremgangsmåde i følgende spørgsmål:

   a) En ensartet tilgang til regulering i praksis, herunder reguleringen af nye tjenester

   b) Nummer-, navne- og adressespørgsmål, herunder nummerserier, portabilitet for numre og identifikationsmidler, nummer- og adresseomsætningssystemer og adgang til 112-alarmtjenester.

   c) Forbrugerspørgsmål, herunder elektroniske kommunikationstjenesters og udstyrs tilgængelighed for handicappede slutbrugere.

   d) Lovpligtig regnskabsaflæggelse.

5. Markedsmyndigheden kan på eget initiativ rådgive Kommissionen om, hvorvidt der bør vedtages en foranstaltning i henhold til stk. 1.'

(21) Artikel 20, stk. 1, affattes således:

'1. Hvis der opstår en tvist mellem tjenesteudbydere i forbindelse med eksisterende forpligtelser, der er pålagt i henhold til dette direktiv eller særdirektiverne, hvor en af parterne er en virksomhed, der udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i en medlemsstat, skal den pågældende nationale tilsynsmyndighed med forbehold af bestemmelserne i stk. 2 efter anmodning fra en af parterne træffe en bindende afgørelse for at bilægge tvisten hurtigst muligt og under alle omstændigheder, bortset fra helt ekstraordinære tilfælde, inden fire måneder. Den pågældende medlemsstat kræver, at alle parter samarbejder fuldt og helt med den nationale tilsynsmyndighed.'

(22) Artikel 21 affattes således:

'Artikel 21
Tvistbilæggelse mellem parter i forskellige medlemsstater

1. Opstår der uenighed mellem parter i forskellige medlemsstater på et område, der er omfattet af dette direktiv eller særdirektiverne, og har tilsynsmyndigheder fra mere end én medlemsstat kompetence i sagen, finder bestemmelserne i stk. 2, 3 og 4 anvendelse.

2. Alle parter kan forelægge tvisten for de berørte nationale tilsynsmyndigheder. De kompetente nationale tilsynsmyndigheder koordinerer deres indsats for at finde en løsning på tvisten i overensstemmelse med målene i artikel 8.

   Enhver national tilsynsmyndighed, der har kompetence i en sådan tvist, kan bede markedsmyndigheden udstede en henstilling i henhold til artikel 18 i forordning […./EF] om, hvilken foranstaltning der skal træffes i overensstemmelse med rammedirektivet og/eller særdirektiverne for at bilægge tvisten.

   Når en sådan anmodning forelægges for markedsmyndigheden, skal alle nationale tilsynsmyndigheder med kompetence i et aspekt af tvisten afvente markedsmyndighedens henstilling i henhold til artikel 18 i forordning [/EF], før de tager skridt til at bilægge tvisten, idet de dog om nødvendigt kan træffe hasteforanstaltninger.

   Enhver forpligtelse, som den nationale tilsynsmyndighed pålægger en virksomhed som led i bilæggelse af en tvist, skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv og særdirektiverne og tage nøje hensyn til den henstilling, markedsmyndigheden har udstedt i henhold til artikel 18 i forordning […/EF].

3. Medlemsstaterne kan i deres bestemmelser åbne mulighed for, at kompetente nationale tilsynsmyndigheder sammen kan afslå at bilægge en tvist, hvor der findes andre mulige mekanismer, f.eks. mægling, som bedre kan bidrage til en

hurtig bilæggelse af tvisten i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 8.

De underretter hurtigst muligt parterne herom. Er tvisten endnu ikke bilagt efter fire måneder, og er den ikke indbragt for en domstol, koordinerer de nationale tilsynsmyndigheder, hvis en af parterne anmoder om det, deres indsats for at bilægge tvisten i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 8, idet de tager nøje hensyn til den henstilling, markedsmyndigheden måtte have udstedt i henhold til artikel 18 i forordning […/EF]..

4. Proceduren i stk. 2 hindrer ikke nogen af parterne i at indbringe sagen for en domstol.'

(23) Som artikel 21a indsættes:

'Artikel 21a
Sanktioner

'Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv og særdirektiverne, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den [*sidste frist for ændringsretsaktens gennemførelse*] Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og meddeler omgående senere ændringer af betydning for bestemmelserne.'

(24) Artikel 22 ændres således:

a) Stk. 3 affattes således:

'3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

b) Stk. 4 affattes således:

'4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.'

(25) Artikel 27 udgår.

(26) Bilag II og II udgår.

Artikel 2
Ændring af direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet)

I direktiv 2002/19/EF foretages følgende ændringer:

(1) Artikel 2, litra a), affattes således:

‘a) "adgang": tilrådighedsstillelse af faciliteter og/eller tjenester for en anden virksomhed på nærmere fastsatte vilkår og på eksklusivt eller ikke-eksklusivt grundlag med henblik på udbud af elektroniske kommunikationstjenester, informationssamfundstjenester eller radio- eller tv-indholdstjenester. Adgang omfatter bl.a. adgang til netelementer og tilhørende faciliteter, der kan indebære tilslutning af udstyr, såvel kabel- som radiobaseret tilslutning (dette omfatter navnlig adgang til abonnentledninger og de nødvendige faciliteter og tjenester med henblik på tilvejebringelse af tjenester via abonnentledninger), adgang til fysisk infrastruktur, herunder bygninger, kabelkanaler og master, adgang til relevante softwaresystemer, herunder drifts-støttesystemer, adgang til nummerkonvertering eller systemer, der tilbyder tilsvarende funktioner, adgang til fastnet og mobilnet, navnlig med henblik på roaming, og adgang til adgangsstyringssystemer til digitale tv-tjenester og adgang til virtuelle nettjenester.'

(2) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

‘1. Udbydere af offentlige kommunikationsnet har ret og, hvis andre virksomheder, der har en tilsvarende tilladelse i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet), anmoder derom, også pligt til indbyrdes at forhandle sig frem til aftaler om samtrafik med henblik på at udbyde offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, så det sikres, at disse tjenester kan udbydes i hele Fællesskabet, og at der er interoperabilitet. Udbydere skal tilbyde andre virksomheder adgang og samtrafik på vilkår og betingelser, der er i overensstemmelse med de forpligtelser, som pålægges af de nationale tilsynsmyndigheder i medfør af artikel 5, 6, 7 og 8.’

(3) Artikel 5 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

‘2. Forpligtelser og betingelser, der indføres i overensstemmelse med stk. 1, skal være objektive, transparente, forholdsmæssige og ikke-diskriminerende og skal gennemføres efter procedurerne i artikel 6 og 7 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).’

b) Stk. 3 og 4 udgår.

(4) Artikel 6, stk. 2, affattes således:

‘2. På baggrund af markedsudviklingen og den teknologiske udvikling kan Kommissionen vedtage gennemførelsesforanstaltninger med henblik på ændring af bilag I. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol, jf. artikel 14, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen anvende hasteproceduren i artikel 14, stk. 4.

Under udformningen af foranstaltningerne kan Kommissionen lade sig bistå af Den Europæiske Myndighed for Markedet for Elektronisk Kommunikation (i det følgende benævnt 'markedsmyndigheden').’

(5) Artikel 7 udgår.

(6) Artikel 8 ændres således:

a) I stk. 1 erstattes "artikel 9 – 13" af "artikel 9 – 13a"

b) Stk. 3 ændres således:

i) Første afsnit ændres således:

- I første led erstattes "artikel 5, stk.1 og 2, og artikel 6" af "artikel 5, stk. 1, og artikel 6"

- I andet led erstattes "Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/66/EF af 15. december 1997 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren"[32] af "Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation[33])"

ii) Som andet punktum i andet afsnit indsættes:

"Kommissionen tager nøje hensyn til den udtalelse, som markedsmyndigheden forelægger i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, litra m), i forordning [……/EF]."

(7) Artikel 9, stk. 5, affattes således:

‘5. Kommissionen kan vedtage de ændringer til bilag II, der er nødvendige for at tilpasse det til den teknologiske udvikling og markedsudviklingen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol, jf. artikel 14, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen anvende hasteproceduren i artikel 14, stk. 4. Kommissionen kan ved gennemførelsen af bestemmelserne i dette stykke lade sig bistå af markedsmyndigheden.’

(8) Artikel 12 ændres således:

a) Stk. 1, litra f), affattes således:

‘f) at tilbyde samhusning eller andre former for delt brug af faciliteter, herunder af kabelkanaler, bygninger, adgangsveje til bygninger, antenner, master, mandehuller og gadeskabe’

b) Som stk. 1, litra j), tilføjes:

---

32 EFT L 24 af 30.1.1998, s. 1

33 EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37. Senest ændret ved direktiv 2006/24/EF (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 54).

‘j) at tilbyde adgang til tilknyttede tjenester såsom anvendelse af oplysninger om identitet, geografisk placering og tilstedeværelse.’

c) Som stk. 3 tilføjes:

‘3. Når det pålægges en udbyder at tilbyde adgang i medfør af denne artikel, kan de nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med fællesskabsretten fastsætte tekniske eller driftsmæssige betingelser, som skal opfyldes af den, der udbyder og/eller er berettiget til sådan adgang, når det er nødvendigt for at sikre normal drift af nettet. Forpligtelser til at overholde særlige tekniske standarder eller specifikationer skal være i overensstemmelse med de standarder og specifikationer, der er fastlagt i henhold til artikel 17, stk. 1, i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)’

(9) Som artikel 13a og artikel 13b indsættes:

‘Artikel 13a
Funktionel adskillelse

1. En national tilsynsmyndighed kan i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 8, navnlig stk. 3, andet afsnit, pålægge vertikalt integrerede virksomheder at placere aktiviteter i forbindelse med engrossalg af accesprodukter i en uafhængigt fungerende forretningsenhed.

Denne forretningsenhed skal levere accesprodukter og –tjenester til alle virksomheder, herunder andre afdelinger af moderselskabet, på samme betingelser, herunder hvad angår tidsfrister, priser og serviceniveau, og via samme systemer og processer.

2. Når en national tilsynsmyndighed agter at pålægge et krav om funktionel adskillelse, forelægger den en anmodning for Kommissionen, der omfatter.

a) dokumentation for, at indførelse af passende forpligtelser blandt dem, der er beskrevet i artikel 9-13, for at skabe reel konkurrence i forlængelse af en koordineret analyse af de relevante markeder i overensstemmelse med den markedsanalyseprocedure, der er fastlagt i artikel 16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), ikke har resulteret i reel konkurrence og heller ikke vil gøre det på længere sigt, og at der er konstateret væsentlige og vedvarende konkurrenceproblemer/markedssvigt på flere af disse produktmarkeder

b) en analyse af de forventede konsekvenser for tilsynsmyndigheden, for virksomheden og dens incitamenter til at investere i sit net, samt for andre interesseparter, herunder navnlig de forventede konsekvenser for konkurrencen på infrastruktur og eventuelle heraf følgende virkninger for forbrugerne

c) et udkast til de foranstaltninger, der påtænkes.

3. Udkastet til foranstaltninger skal omfatte følgende elementer:

a) nøje oplysninger om adskillelsens art og grad, herunder navnlig den særskilte forretningsenheds retlige status

b) en beskrivelse af den særskilte forretningsenheds aktiver samt de produkter og tjenester, der skal leveres af denne forretningsenhed

c) de organisatoriske foranstaltninger, der skal træffes for at sikre personalets uafhængighed i den særskilte forretningsenhed, og den tilsvarende incitamentstruktur

d) regler til sikring af, at forpligtelserne overholdes

e) regler til sikring af åbenhed omkring driftsprocedurerne, navnlig over for andre interesseparter

(f) et overvågningsprogram med henblik på at sikre, at forpligtelserne overholdes, herunder offentliggørelse af en årlig rapport.

4. Når Kommissionen har truffet afgørelse om udkastet til foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 8, stk. 3, gennemfører den nationale tilsynsmyndighed efter proceduren i artikel 16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) en koordineret analyse af de forskellige markeder i forbindelse med accesnettet. På grundlag af resultatet af analysen træffer den nationale tilsynsmyndighed i overensstemmelse med artikel 6 og 7 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) afgørelse om at opretholde, indføre, ændre eller ophæve forpligtelser.

5. En virksomhed, der er pålagt funktionel adskillelse, kan pålægges en hvilken som helst af de forpligtelser, der er nævnt i artikel 9 – 13 på ethvert specifikt marked, hvor den i overensstemmelse med artikel 16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) er udpeget som virksomhed med en stærk markedsposition, eller enhver anden forpligtelse, der er godkendt af Kommissionen i medfør af artikel 8, stk. 3.

Artikel 13b

Frivillig funktionel adskillelse hos vertikalt integrerede virksomheder

1. En virksomhed, der i overensstemmelse med artikel 16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) er udpeget som værende i besiddelse af en stærk markedsposition på et eller flere relevante markeder, skal underrette den nationale tilsynsmyndighed på forhånd, hvis den vil overdrage sit accesnet eller en væsentlig del af det til en særskilt juridisk enhed med en anden ejer eller oprette en særskilt forretningsenhed med henblik på at give alle detailudbydere, herunder virksomhedens egne detailafdelinger, fuldt ligeværdige accesprodukter.

2. Den nationale tilsynsmyndighed vurderer, hvilke følger den planlagte transaktion har for de gældende forpligtelser i henhold til direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

   Til det formål gennemfører den nationale tilsynsmyndighed efter proceduren i artikel 16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) en koordineret analyse af de forskellige markeder i forbindelse med accesnettet.

På grundlag af resultatet af analysen træffer den nationale tilsynsmyndighed i overensstemmelse med artikel 6 og 7 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) afgørelse om at opretholde, indføre, ændre eller ophæve forpligtelser.

3. Den juridisk og/eller driftsmæssigt særskilte forretningsenhed kan pålægges en hvilken som helst af de forpligtelser, der er nævnt i artikel 9 – 13 på ethvert specifikt marked, hvor den i overensstemmelse med artikel 16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) er udpeget som virksomhed med en stærk markedsposition, eller enhver anden forpligtelse, der er godkendt af Kommissionen i medfør af artikel 8, stk. 3.

(10) Artikel 14 ændres således:

a) Stk. 3 affattes således:

‘3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

b) Stk. 4 affattes således:

‘4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.’

Artikel 3
Ændring af direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet)

I direktiv 2002/20/EF foretages følgende ændringer:

(1) Artikel 2, stk. 2, affattes således:

′2. I dette direktiv forstås endvidere ved:

"generel tilladelse": retlige rammer, der er fastsat af medlemsstaten, og som sikrer ret til at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, samt opstiller sektorspecifikke forpligtelser, der, i medfør af dette direktiv, kan gælde alle eller specifikke typer elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.'

(2) I artikel 3, stk. 2, erstattes ‘artikel 5, 6 og 7’ af

‘artikel 5, 6, 6a og 7.’

(3) Artikel 5 affattes således:

‘Artikel 5
Brugsret til radiofrekvenser og numre

1. Medlemsstaterne må ikke gøre brug af radiofrekvenser afhængig af tildeling af individuelle brugsrettigheder, men skal i stedet indføje vilkårene for brug af sådanne radiofrekvenser i den generelle tilladelse, medmindre det er berettiget at tildele individuelle rettigheder for at:

a) undgå en alvorlig risiko for skadelig interferens eller

b) opfylde andre almennyttige målsætninger.

2. Hvor det er nødvendigt at tildele individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser og numre, tildeler medlemsstaterne efter anmodning sådanne rettigheder til enhver virksomhed, der udbyder eller bruger net eller tjenester i henhold til den generelle tilladelse, jf. dog artikel 6, 6a, 7 og artikel 11, stk. 1, litra c), i dette direktiv, og andre regler til sikring af en effektiv anvendelse af disse ressourcer i overensstemmelse med direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

Medmindre andet gælder ifølge særlige kriterier og procedurer, som medlemsstaterne fastsætter på forhånd for tildeling af brugsret til radiofrekvenser til udbydere af radio- eller tv-indholdstjenester med henblik på at forfølge almennyttige målsætninger under overholdelse af fællesskabsretten, tildeles sådanne brugsrettigheder gennem åbne, ikke-diskriminerende og transparente procedurer, og, for så vidt angår radiofrekvenser, i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet). Procedurerne skal også være åbne, undtagen hvor det kan påvises, at det er afgørende, at en udbyder af radio- eller tv-indholdstjenester tildeles individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser, for at udbyderen kan opfylde en særlig forpligtelse, der er fastlagt på forhånd af medlemsstaten, og som er nødvendig for at opfylde en almennyttig målsætning i overensstemmelse med fællesskabsretten.

Når medlemsstaterne tildeler brugsrettigheder angiver de, om rettighedshaveren kan overdrage disse rettigheder, og på hvilke betingelser. For så vidt angår radiofrekvenser, skal sådanne bestemmelser være i overensstemmelse med artikel 9b i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

Hvis medlemsstaterne tildeler brugsrettigheder med en begrænset gyldighedsperiode, skal denne fastsættes på forhånd og være rimelig for den pågældende tjeneste i betragtning af det forfulgte mål.

Enhver individuel brugsret til radiofrekvenser, der tildeles for ti år eller mere, og som ikke kan overdrages eller udlejes mellem virksomheder i henhold til artikel 9b i rammedirektivet, skal hvert femte år og første gang fem år efter udstedelsen revurderes i lyset af kriterierne i stk. 1. Hvis kriterierne for tildeling af individuelle brugsrettigheder ikke længere gælder, ændres den individuelle brugsret, efter forudgående varsel på højst fem år efter at revurderingen er afsluttet, til en generel tilladelse til brug af radiofrekvenser, eller den overgår til at kunne overdrages eller udlejes frit mellem virksomheder.

3. Afgørelser vedrørende brugsret træffes, meddeles og offentliggøres hurtigst muligt, efter at den nationale tilsynsmyndighed har modtaget den fuldstændige ansøgning, og inden tre uger for så vidt angår nummerrettigheder, der er tildelt til særlige formål i henhold til den nationale nummerplan, og inden seks uger for så vidt angår radiofrekvenser, der er tildelt til elektronisk kommunikation i henhold til den nationale frekvensplan. Den sidstnævnte frist berører ikke

gældende internationale aftaler om brug af radiofrekvenser eller satellitbanepositioner.

4. Hvis det efter høring af de interesserede parter i henhold til artikel 6 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) er besluttet, at brugsret til numre af usædvanlig økonomisk værdi tildeles efter konkurrenceprægede eller sammenlignende udvælgelsesprocedurer, kan medlemsstaterne forlænge maksimumperioden på tre uger med indtil tre uger.

   Artikel 7 finder anvendelse på konkurrenceprægede eller sammenlignende udvælgelsesprocedurer for radiofrekvenser.

5. Medlemsstaterne må ikke begrænse det antal brugsrettigheder, der skal tildeles, undtagen hvor dette er nødvendigt for at sikre en effektiv anvendelse af radiofrekvenser, jf. artikel 7.

6. De nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at frekvensressourcerne udnyttes effektivt og virkningsfuldt i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet). De sikrer også, at konkurrencen ikke forvrides som følge af overdragelse eller akkumulering af brugsrettigheder til radiofrekvenser. Til disse formål kan medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger, herunder begrænse, tilbagekalde eller gennemtvinge salg af brugsretten til radiofrekvenser.'

(4) Artikel 6 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

'1. Den generelle tilladelse til udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester samt brugsretten til radiofrekvenser og numre kan kun underlægges de vilkår, der er anført i bilag I. Sådanne vilkår skal være ikke-diskriminerende, forholdsmæssigt afpassede og transparente, og, for så vidt angår brugsret til radiofrekvenser, i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).'

b) I stk. 2 erstattes 'artikel 16, 17, 18 og 19 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet)' af 'artikel 17 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet)'.

c) I stk. 3 ændres ordet 'bilaget' til 'bilag I'.

(5) Som artikel 6a og artikel 6b indsættes:

'Artikel 6a
Harmoniseringsforanstaltninger

1. For at nå de mål, der er fastlagt i artikel 1, kan Kommissionen, uden at det berører artikel 5, stk. 2, vedtage gennemførelsesforanstaltninger, der består i at:

   a) udpege frekvensbånd, hvis brug skal gøres betinget af generelle tilladelser eller individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser

b) udpege nummerserier, der skal harmoniseres på fællesskabsplan

c) harmonisere procedurerne for tildeling af generelle tilladelser og individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser eller numre

d) harmonisere de vilkår, der er opført i bilag II, for generelle tilladelser og individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser eller numre

e) fastsætte bestemmelser om ændring eller tilbagekaldelse af tilladelser eller brugsrettigheder og om procedurerne i forbindelse med litra d)

f) fastlægge procedurer for udvælgelse af virksomheder, som de nationale tilsynsmyndigheder tildeler individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser eller numre, om relevant i overensstemmelse med artikel 6b.

Foranstaltningerne i litra a) - d) og f), der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet ved at supplere dette, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol, jf. artikel 14a, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen anvende hasteproceduren, jf. artikel 14a, stk. 3.

2. De foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, kan, hvor det er hensigtsmæssigt, give medlemsstaterne mulighed for at fremsætte en begrundet anmodning om en delvis og/eller midlertidig undtagelse fra foranstaltningerne.

Kommissionen vurderer, om anmodningen er berettiget, idet den tager hensyn til den særlige situation i medlemsstaten; på denne baggrund kan Kommissionen indrømme en delvis og/eller midlertidig undtagelse, forudsat at dette ikke i urimelig grad udsætter gennemførelsen af de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, eller skaber urimelige forskelle mellem konkurrence- eller retsvilkårene i medlemsstaterne.

3. Kommissionen kan ved gennemførelsen af bestemmelserne i denne artikel lade sig bistå af Den Europæiske Myndighed for Markedet for Elektronisk Kommunikation (i det følgende benævnt 'markedsmyndigheden').' Kommissionen tager nøje hensyn til den udtalelse, som markedsmyndigheden eventuelt forelægger i overensstemmelse med artikel 11 i forordning [……/EF]."

Artikel 6b

Fælles udvælgelsesprocedure med henblik på tildeling af rettigheder

1. Som led i den tekniske gennemførelsesforanstaltning, der er nævnt i artikel 6b, stk. 1, litra f), kan det fastsættes, at markedsmyndigheden i overensstemmelse med artikel 12 i forordning [..] fremlægger forslag om udvælgelse af en eller flere virksomheder, der skal tildeles individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser eller numre.

I så fald skal det for at sikre, at frekvens- og nummerressourcerne udnyttes bedst muligt, fremgå, inden for hvilken frist markedsmyndigheden skal gennemføre udvælgelsen, hvilken procedure og hvilke regler og vilkår der gælder for udvælgelsen, og hvilke afgifter og gebyrer der eventuelt skal

pålægges indehaverne af brugsrettigheder til radiofrekvenser og/eller numre. Udvælgelsesproceduren skal være åben, transparent, ikke-diskriminerende og objektiv.

2. Under nøje hensyntagen til markedsmyndighedens udtalelse træffer Kommissionen afgørelse om udvælgelse af en eller flere virksomheder, der skal tildeles individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser og/eller numre. Heraf skal det fremgå, inden for hvilken frist den nationale tilsynsmyndighed skal tildele de pågældende rettigheder. I denne forbindelse handler Kommissionen efter proceduren i artikel 14a, stk. 2.

(6) Artikel 7 ændres således:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Indledningen affattes således:

'1. Hvis en medlemsstat overvejer, om den skal begrænse det antal brugsrettigheder, der skal tildeles til radiofrekvenser, eller om gyldigheden af eksisterende rettigheder skal forlænges på andre vilkår end dem, der er knyttet til rettighederne, skal den bl.a.:'

ii) Litra c) affattes således:

'c) offentliggøre beslutninger om begrænsning af tildelingen af brugsret eller om forlængelse af brugsret, herunder begrundelsen herfor'

c) Stk. 3 affattes således:

'3. Hvis det er nødvendigt at begrænse tildelingen af brugsrettigheder til radiofrekvenser, tildeler medlemsstaterne sådanne rettigheder på grundlag af udvælgelseskriterier, som skal være objektive, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpassede. Alle udvælgelseskriterier af denne art skal i fornødent omfang tilgodese opfyldelsen af målene i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) og af kravene i samme direktivs artikel 9.'

d) I stk. 5 erstattes 'artikel 9' af 'artikel 9b'.

(7) Artikel 8 udgår.

(8) Artikel 10 ændres således:

a) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:

'1. Den nationale tilsynsmyndighed overvåger og tilser i overensstemmelse med artikel 11, at vilkårene for den generelle tilladelse, vilkårene for brugsret og de særlige forpligtelser, jf. artikel 6, stk. 2, overholdes.

Den nationale tilsynsmyndighed har beføjelse til i overensstemmelse med artikel 11 at pålægge virksomheder, som udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i henhold til den generelle tilladelse, eller

som har brugsret til radiofrekvenser eller numre, at fremlægge alle oplysninger, som måtte være nødvendige for at kontrollere, om vilkårene for den generelle tilladelse, vilkårene for brugsret og de særlige forpligtelser, jf. artikel 6, stk. 2, overholdes.

2. Hvis en national tilsynsmyndighed konstaterer, at en virksomhed ikke overholder et eller flere af den generelle tilladelses eller brugsrettens vilkår, eller de særlige forpligtelser, jf. artikel 6, stk. 2, underretter tilsynsmyndigheden virksomheden herom og giver den mulighed for at fremføre sine synspunkter inden for en rimelig frist.

3. Den pågældende myndighed har beføjelse til at kræve, at overtrædelsen, jf. stk. 2, ophører øjeblikkeligt eller inden for en rimelig frist, og tager passende og forholdsmæssigt afpassede skridt for at sikre, at vilkårene overholdes.

Medlemsstaterne bemyndiger i denne forbindelse de relevante myndigheder til at iværksætte økonomiske sanktioner, hvor det er passende. Foranstaltningerne og begrundelsen herfor meddeles straks virksomheden, og denne skal have en rimelig frist til at efterkomme foranstaltningerne.

b) Stk. 4 affattes således:

"4. Uanset bestemmelserne i stk. 2 og 3 bemyndiger medlemsstaterne den relevante myndighed til i givet fald at iværksætte økonomiske sanktioner over for virksomhederne, hvis de ikke fremlægger oplysninger i overensstemmelse med de forpligtelser, der er fastsat efter artikel 11, stk. 1, litra a) eller b), i dette direktiv eller artikel 9 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) inden for en rimelig frist, der fastlægges af den nationale tilsynsmyndighed."

c) Stk. 5 affattes således:

‘5. Ved alvorlige og gentagne overtrædelser af den generelle tilladelses eller en brugsrets vilkår eller af særlige forpligtelser, jf. artikel 6, stk. 2, kan de nationale tilsynsmyndigheder, hvis de i denne artikels stk. 3 omhandlede foranstaltninger til sikring af vilkårenes overholdelse har været virkningsløse, hindre en virksomhed i fortsat at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, eller suspendere eller tilbagekalde brugsretten. Der kan pålægges sanktioner der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, for en periode svarende til overtrædelsens varighed, også selv om overtrædelsen i mellemtiden er bragt til ophør.’

d) Stk. 6 affattes således:

‘6. Uanset bestemmelserne i stk. 2, 3 og 5, kan den relevante myndighed, når den har bevis for en overtrædelse af vilkårene for den generelle tilladelse eller brugsretten eller af særlige forpligtelser i artikel 6, stk. 2, som udgør en umiddelbar og alvorlig trussel for den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed, eller som vil skabe alvorlige økonomiske eller driftsmæssige problemer for andre udbydere eller brugere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, træffe foreløbige hasteforanstaltninger for at afhjælpe situationen, inden der træffes en endelig

afgørelse. Den pågældende virksomhed skal herefter have rimelig mulighed for at fremføre sine synspunkter og foreslå eventuel afhjælpning. Hvor det er rimeligt, kan den relevante myndighed bekræfte de foreløbige foranstaltninger, der højst kan være gyldige i 3 måneder.'

(9) I artikel 11, stk. 1, litra a) og b), erstattes ordet 'bilaget' af 'bilag I'.

(10) Artikel 14 affattes således:

'Artikel 14
Ændring af rettigheder og forpligtelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at rettigheder, vilkår og procedurer vedrørende generelle tilladelser og brugsret eller tilladelser til at installere faciliteter kun kan ændres i objektivt begrundede tilfælde og på en forholdsmæssigt afpasset måde, idet der, hvor det er rimeligt, tages hensyn til de særlige betingelser, der gælder for brugsrettigheder til radiofrekvenser, som kan overdrages. Der skal på passende vis orienteres om, at sådanne ændringer er planlagt, og de berørte parter, herunder brugere og forbrugere, skal have en rimelig frist til at fremføre deres synspunkter om de foreslåede ændringer; denne frist må kun i særlige tilfælde være mindre end fire uger.

2. Medlemsstater må ikke begrænse eller tilbagekalde tilladelser til at installere faciliteter eller brugsrettigheder til radiofrekvenser inden udløbet af den periode, for hvilken de er tildelt, undtagen i begrundede tilfælde og i givet fald i overensstemmelse med nationale bestemmelser om kompensation for tilbagekaldelse af tilladelser.'

(11) Som artikel 14a indsættes:

'Artikel 14a
Udvalg

1. Kommissionen bistås af Kommunikationsudvalget.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.'.

(12) Artikel 15, stk. 1, affattes således:

'1. Medlemsstaterne sikrer, at alle relevante oplysninger om rettigheder, vilkår, procedurer, gebyrer, afgifter og afgørelser i forbindelse med generelle tilladelser, brugsret og tilladelser til at installere faciliteter offentliggøres og

ajourføres på passende vis, så alle berørte parter har let adgang til disse oplysninger.

(13) Artikel 17, stk. 1 og 2, affattes således:

‘1. Medlemsstaterne bringer de tilladelser, som allerede er gældende den 31. december 2009, i overensstemmelse med artikel 5, 6, 7 og bilag I i dette direktiv senest den [31. december 2010], jf. dog artikel 9a i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

2. Når anvendelsen af stk. 1 medfører en indskrænkning af rettigheder eller en udvidelse af forpligtelser, der er gældende i henhold til allerede eksisterende tilladelser, kan medlemsstaterne forlænge gyldigheden af disse rettigheder og forpligtelser til den [30. september 2011], såfremt dette ikke påvirker andre virksomheders rettigheder i henhold til fællesskabsretten. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne forlængelser og begrunder dem. ’

(14) Bilaget ændres som anført i bilag I til nærværende direktiv.

(15) Der tilføjes et nyt bilag II, der affattes som anført i bilag II til nærværende direktiv.

Artikel 4
Ophævelse

Forordning (EF) nr. 2887/2000 ophæves.

Artikel 5
Gennemførelse i national ret

(1) Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den [..] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den [...].

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

(2) Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 6
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft dagen på […]dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 7
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*
[...]	*[...]*

BILAG I

Bilaget til direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet) ændres således:

(1) Overskriften 'Bilag' ændres til 'Bilag I'.

(2) Første afsnit affattes således:

'De i dette bilag anførte vilkår er en udtømmende liste over de vilkår, som kan knyttes til generelle tilladelser (del A), brugsret til radiofrekvenser (del B) og brugsret til numre (del C), jf. artikel 6, stk. 1, og artikel 11, stk. 1, litra a), i overensstemmelse med artikel 5, 6, 7, 8 og 9 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).'.

(3) Del A ændres således:

a) Punkt 4 affattes således:

'4. Slutbrugeres adgang til numre fra den nationale nummerplan, ETNS- og UIFN-numre, samt vilkår i overensstemmelse med direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet).'

b) Punkt 7 affattes således:

'7. Beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred, der er specifik for den elektroniske kommunikationssektor, i overensstemmelse med direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation)[34].'

c) Punkt 8 affattes således:

'8. Regler om forbrugerbeskyttelse, som gælder specifikt for den elektroniske kommunikationssektor, herunder vilkår i overensstemmelse med direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) og vilkår vedrørende tilgængelighed for handicappede brugere i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 7.'.

d) I punkt 11 og 16 erstattes 'direktiv 97/66/EF' af 'direktiv 2002/58/EF'.

e) Som punkt 11a indsættes:

'11.a Brugsvilkår for meddelelser fra offentlige myndigheder til offentligheden med det formål at advare mod overhængende farer og afbøde følgerne af større katastrofer.'

f) I punkt 12 udgår ordlyden 'samt radio- og tv-udsendelser til offentligheden'.

g) Som punkt 19 indsættes:

---

[34] EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

‘19. Overensstemmelse med nationale foranstaltninger til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF[35] og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF[36] ’

(4) Del B ændres således:

a) Punkt 1 affattes således:

‘1. Forpligtelse til at yde en tjeneste eller anvende en type teknologi, hvortil brugsretten til frekvensen er tildelt, herunder, hvor det er passende, krav om dækning.’

b) Punkt 2 udgår.

c) I punkt 4 udgår ordlyden ‘med forbehold af eventuelle ændringer i den nationale frekvensplan’.

d) Punkt 7 affattes således:

‘7. Frivillige tilsagn, som den virksomhed, der opnår brugsretten, har afgivet under en konkurrencepræget eller sammenlignende udvælgelsesprocedure.’

e) Som punkt 9 indsættes:

‘9. Forpligtelser, der specifikt vedrører brug af radiofrekvenser til forsøgsformål.’

(5) I del B affattes punkt 8 således:

‘8. Frivillige tilsagn, som den virksomhed, der opnår brugsretten, har afgivet under en konkurrencepræget eller sammenlignende udvælgelsesprocedure.’

---

35 EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10.
36 EUT L 157 af 30.4.2004, s. 45.

BILAG II

Følgende bilag II tilføjes til direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet):

‘BILAG II

Vilkår, der kan harmoniseres i overensstemmelse med artikel 6a, stk. 1, litra d):

(1) Vilkår, som knyttes til brugsret til radiofrekvenser

a) gyldigheden af brugsretten til radiofrekvenserne

b) brugsrettens geografiske rækkevidde

c) muligheden for at overdrage brugsretten til andre frekvensbrugere samt betingelserne og procedurerne herfor

d) metoden til fastlæggelse af afgifter for brugsret til radiofrekvenser

e) hvor mange brugsrettigheder der kan tildeles en enkelt virksomhed

f) vilkårene i bilag I, del B.

(2) Vilkår, som knyttes til brugsret til numre:

g) gyldigheden af brugsretten til nummeret/numrene

h) brugsrettens geografiske rækkevidde

i) eventuelle særlige tjenester eller anvendelsesformål, som numrene skal reserveres til

j) brugsretsoverdragelse og -portabilitet

k) metoden til fastlæggelse af eventuelle afgifter for brugsret til numre

l) vilkårene i bilag I, del C.